

Jane Roberts - Sethovy promluvy

NA TĚCHTO STRÁNKÁCH BYCH CHTĚL PŘEDSTAVIT ÚŽASNÝ MATERIÁL POPISU VESMÍRU VČETNĚ NAŠEHO URČENÍ A DŮVODU, PROČ JSME ZDE. TYTO INFORMACE POSKYTLA NEFYZICKÉ VĚDOMÍ NAZVANÉ SETH.

NĚKTERÉ INFORMACE JSOU NA PRVNÍ POHLED FANTASTICKÉ, MĚJTE VŠAK TRPĚLIVOST NEBOŽ MOHOU ZMĚNIT VÁŠ DOSAVADNÍ POHLED NA SVĚT A VÁS. MĚJTE ODVAHU ČÍST A ODVAHU O VŠEM PŘEMÝŠLET.

Přišli jsme na tento svět způsobem, kterému nerozumíme. Jsme složeni z prvků, chemických látek a atomů, a přesto se oslovujeme jmény. Svůj vnitřní svět se snažíme vysvětlovat omezenými pojmy vnějšího světa. Naše identita vychází ze zdrojů, které jsou nám dosud neznámé.

Náš pravý původ nám zůstává zamlžen a nepoznán.

Máme sice fyzické tělo, ale měli bychom si vzpomenout, jaká byla a bude existence bez něj, jaké to je být energií beze jména, hlasem, který nepotřebuje jazyk, tvořivostí, která nepotřebuje hmotu. Jsme sami sebou, jenom naruby.

Měli bychom si často říkat :

Budu pouze reagovat na konstruktivní nabídky a návrhy.

USNESENÍ :

1. Budu **schvalovat sám sebe**, moji charakteristiku, moje schopnosti, moje lásky a nenávisti, moje vlohy (dispozice) a indispozice, realizující se v mé jedinečné individualitě. Byly mi dány záměrně.
2. Budu se **radovat** z mých provedení, budu statný v naslouchání, přísný v jejich zapamatování, jako budu si vždy pamatovat moje chyby a selhání.
3. Budu si **pamatovat** tvořivou práci existence, v které žiji. V mé mysli jsou možnosti, spontaneita, potenciál - jsou to otevřené dveře tvoření.
4. Budu si **vědom**, že budoucnost je pravděpodobnost. Řečeno z obecné zkušenosti (normální), nic ještě neexistuje. Je to panenská půda zasazena mými pocity a myšlenkami v přítomnosti. Proto budu pěstovat dokončení a úspěchy a budu to dělat se zapamatováním, že nic nemůže existovat v budoucnosti, co nechci, aby tam bylo.

EGO

Máme :

- a) fyzicky orientované já = **VNĚJŠÍ EGO** - vnímá trojrozměrnou realitu
- b) **Nevědomí** = **VNITŘNÍ EGO** - je to náš vnitřní hlas, je nesmrtelné, přijímá informace a vznikají tak vnitřní pochody.

Tato ega pracují nezávisle na sobě. Jsou podřízeny **multidimenzionální osobnosti**, která je naše jádro (podstata).

Podvědomí je styčný bod mezi vnitřním a vnějším egem. Nejsou to však skutečné hranice, protože žádné ve skutečnosti neexistují.

Ztotožňujeme se jen se svým vnějším egem, přeceňujeme jej. Jeho pravá podstata nebyla dosud odhalena. Je jako žárlivý bůh, který slouží jen svým zájmům.

Nepřipustí jinou realitu. Původně měl pomáhat, ale stal se tyranem. Je však ochoten učit se - uvolnit místo intuici a instinktům.

EGO je přehrada, která zachycuje podněty z ostatních rovin reality. Je to přirozená vlastnost, jeho účel je spíše omezující než rozvíjející. Nosí klapky na očích, nedokáže se napojit na realitu, kterou není schopno vnímat.

Jsme schopni na vlastní příkaz plně využívat svoji energii, a tak nesklouzneme do konfliktu. Neplýtváme jí, ale využíváme k individuálním cílům, které jsou základní součástí naší psychologické zkušenosti.

Celé Já = Multidimenzionální Bytí - má své vlastní cíle, poslání a tvůrčí snahu, které jsou jeho prvotní a základní součástí a určují jeho vlastnosti, díky kterým budou věčně plněny a hledány.

Naše úkoly nejsou samy o sobě důležité. Je to zkouška. Proto si zachovejme **smysl pro humor**. Na jedné straně bereme svůj život příliš vážně, ale na druhé svou hravou existenci nevnímáme seriózně.

Není třeba za vším hledat zodpovědnost.

Nejsme trojrozměrní, ale multidimenzionální. Je potřeba vidět dál, než je jeviště.

Ego je vnější část celého já. Popírá ho, neboť je zaměřeno cele na fyzickou realitu.

Odpovídá za žití ve fyzickém světě.

Naše já obsahuje psychologické a psychické kanály komunikace, přes které ego přijímá informace, aniž by chtělo a žádalo. Následuje příkazy vnitřního já.

Neexistují žádné hranice mezi vnitřním a vnějším já = jsou jedno

Psychologie dělí : EGO----- PODVĚDOMÍ----- NEVĚDOMÍ

Je to však nesmysl. Co se zdá nevědomé z jednoho úhlu pohledu, je vědomé z ostatních.

Vnímáme převážně přes fyzické smysly a vytváříme se tím egoistický pohled na realitu. Naše vnější já je ale připraveno přijímat také nefyzickou realitu.

Lpíme na stereotypech a podobnostech svého chování, na kterých stavíme teorii, že naše mysl se vždy musí chovat podle předem daných pravidel a vzorů. To nám brání vnímat opravdu naše já.

Naše současné bytí se soustřeďuje na příliš úzké pole, takže naše definice sebe sama jsou velmi omezené.

Z obavy ztráty svého já si sami zužujeme vnímání.

Ostatní části našeho já, které si neuvědomujeme, existují zároveň v jiných systémech reality, kde vytvářejí jiné formy. Naše fyzická forma je výsledkem soustředění obrovské emoční energie - ta jej nejen vytváří, ale i udržuje.

Jsme však zapojeni i do jiných rovin reality. Na jiných rovinách máme jinou formu.

Nejsme od toho odříznuti, ale odvracíme od nich pozornost.

FYZICKÁ REALITA

- je iluze, která se pro nás stává realitou. Smysly nejsou schopny vnímat skutečnou realitu, ale pouze fyzickou, která je ve své podstatě iluzorní. Náš fyzický svět je pouhou replikou našich **vnitřních tužeb a myšlenek**. Je to projev našeho vnitřního já. Je to vlastně promítnutí našeho vnitřního já ven

Všechny systémy reality nejsou materiálně orientované.

Jde o neustále se pohybující obraz, který nás nutí vnímat pouze předsunuté podoby. Zdají se být skutečné tak, že na ně musíme neustále reagovat. Slouží k zamaskování skutečnějších realit - **obrat'me se na ně**. Co si v tuto chvíli vědomě uvědomuji? (ptejme se s otevřenýma a zavřenýma očima).

Obraz, který vidíme, ještě nemusí nezbytně existovat. Neberme to, co vidíme, jako konečnou realitu. Jsou i jiné hlasy, které neslyšíme a prostor, který nevidíme.

Fyzické smysly vlastně formují prostředí, ve kterém žijeme. Omezují realitu na trojrozměrnou. Oni ji nevnímají, ale vytvářejí ji. Zkreslují jako brýle, protože nás nutí vše vnímat jako materiální záležitost a ne skutečnost. Jsou rozšířením vnitřních smyslů. Stejně jako naše smysly trvají na tom, že předměty jsou pevné, stejně tak si zakládají na skutečnosti, že existují v prostoru.

Vnitřní smysly pracují nezávisle na fyzických smyslech. Nejsme si jich vědomi. Když bychom byli, viděli bychom svět zbavený iluzí (pokoj jako hra molekul). Cvičíme je v jiných stavech vědomí, než je ten běžný, bdělý. Prostřednictvím jich zažíváme události, které mozek není schopen zaregistrovat.

Fyzická realita není pouhý klam. Je jedním z nekonečného množství způsobů vnímání. Je vnímána pouze fyzickými smysly. Ty nedokáží vnímat nic jiného . Přirozenou tvořivostí je zde materializace psychických, spirituálních a fyzických tendencí lidstva naprogramovaných před staletími. Vidíme ji takovou, jak ji vidíme ve své mysli.

Jsme natolik zaujati fyzickou realitou, že jsme stále v hlubokém transu. Kolem nás jsou ale další reality, které ignorujeme. Zadupáváme veškeré podněty, které z nich přichází. Fyzická realita je iluze vytvořená z našeho psychického vědomí. Zdánlivě nám poskytuje stabilitu a bezpečí.

Skutečná realita, kterou nevidíme, existuje nad fyzickým světem. Abychom ji viděli, je nutno odvrátit pozornost od materiálního světa, vypnout fyzické smysly a soustředit se na skutečnosti, které nám unikají.

Naše prostředí není pouze tento svět, ale i minulé životy, na které se nyní nesoustředíme.

Naším **skutečným prostředím** jsou v podstatě **myšlenky a emoce**. Z nich vytváříme tuto a jiné skutečnosti v realitách, kterých se zúčastníme. Ze skutečného prostředí vytváříme fyzický svět, který známe. Zde neustále vnitřně komunikujeme.

Každý si svoje prostředí vytváří sám - jsou to naše výtvořky a je to také velká odpovědnost. Prostor neexistuje nezávisle na nás. Je to součet našich znalostí a zkušeností.

Události jsou pouze materializované zkušenosti, vytvořené podle našich představ a přesvědčení.

Události a objekty nejsou absolutní, jsou tvárné a ohebné, neustále se mění. Nikdy nejsou stálé. Jsou to jen aktivity, které je naše normální bdělé vědomí schopno vnímat. Uvědomme si, že vlastní vědomí je oddělené od fyzické reality.

Některá zjevení jsou materializované myšlenky vysílané osobnostmi, které si prošly dlouhým trápením a hněvem. Tyto osobnosti se nenaučili vstřebat svoje vlastní zkušenosti - jsou pronásledovány vytvořenými duchy (plýtváme tak energií).

Myšlenky, emoce, touhy = pseudoformy, které mají určitou energii (není to astrální forma). Objevují se tam, kde na ně myslíme, nebo se potkáme s jejich materializovanou představou.

Nejsme-li naladěni na takovou frekvenci, nebudeme schopni vnímat fyzické objekty.

Z toho vyplývá, že svět je pouhým odrazem vnitřní reality.

ZKUŠENOST JE ZÁKLADEM VĚDOMÍ A EXISTENCE VŮBEC. NEEXISTUJÍ ŽÁDNÁ „MÍSTA“, SITUACE NEBO PODMÍNKY, KROMĚ TĚCH BEZPROSTŘEDNĚ PO FYZICKÉ SMRTI, KTERÝMI KAŽDÝ JEDINEC MUSÍ PROJÍT.

Mnoho lidí se však vyhýbá zkušenostem v rámci fyzického systému, aniž by při tom spáchali sebevraždu.

Neexistují žádné hranice mezi realitami. Jedinou bariérou jsou odlišné schopnosti osobností vnímat a zpracovávat informace.

Existujeme uprostřed různých systémů reality, ale nejsme schopni si to uvědomit. Existuje daleko více druhů vědomí než fyzických forem a každé má jinou strukturu vnímání, ale všechny přinášejí vnitřní poznání skutečnosti, které je skryto pod závojem iluzí a vytváří skutečnou realitu.

Naše prostředí není ve skutečnosti takové, jak si ho představujeme. Když se narodíme, jsme již naprogramováni vnímat realitu.

Realizujeme duševní pochody v podobě fyzických událostí. Jinde se nematerializují. Skutečný charakter fyzické reality je skryt. Je z větší části iluze. Nese sama o sobě jistý význam a účel.

Fyzický svět závisí pouze na naší existenci a soustředění se na něj. Neobsahuje žádné pevné objekty. Existují zde různé druhy vědomí, které fyzický svět nevnímají jako fyzické objekty. My se vzájemně nevnímáme, ale občas se naše vědomí prolínají (to si ale neuvědomujeme). Prolínají se v bodech = dvojité realita (prolnutí různých rovin reality). Zde se vytváří obrovský energetický potenciál. Tyto body jsou :

1. **koordinační body** - 4 kanály, kterými prochází energie z jedné reality do druhé
2. **subordinační body** - jsou to transformátory, které neustále přeměňují energii v tvůrčí sílu, je jich v našem prostoru mnoho (např. pyramidy). Slouží k přeměně myšlenek a emocí na fyzickou hmotu. Když je myšlenka intenzivní, přitáhne energii jednoho ze subordinačních bodů a je jím nabita. Místa, kde jsou, jsou energetičtější a vitálnější.

Mezi nimi je rozdílné množství energie. Jsou to vlastně ohniska energie. Musíme je však aktivovat, jinak jsou latentní. Jsou aktivovány emocemi - jejich intenzitou. Reagují na ně rostliny, např. lepším růstem. Koncentrací na tyto body dochází k zrychlení myšlenek a emocí (např. v místnosti). Z hlavy jdou siločáry k těmto bodům, vytvářejí trojúhelník. Proto pyramidy obsahují koncentrovanou energii. V blízkosti koordinačních bodů se prostor smršťuje a dochází k rychlé materializaci myšlenek a vzniku náboženství.....

VĚDOMÍ vytvoří myšlenku (tj. energii). Ta se aktivuje pomocí SOBodů.

Výsledkem je fyzická hmota (tj.sražená myšlenka materializací)

Celý proces závisí na intenzitě. Tak se převádí náš vnitřní svět do „skutečnosti“.

Proto je nutno přemýšlet pozitivně. Koordinační body aktivují činnost atomů a molekul. Podporují tendenci slučování se do organizací a skupin.

Fyzické prostředí a osobní majetek je iluze vytvořená vesmírnou vitalitou.

Skály, hory, země jsou živé iluze z psychického vědomí.

Jsme-li přesvědčeni, že jsme vydáni na milost a nemilost podmínkám, které nemůžeme ovlivnit, je potom těžké snášet současnou fyzickou realitu nebo se snažit změnit své prostředí a celý život.

Slova nejsou zkušenost a ani myšlení.

Vnitřní smysly se nenechají oklamat fyzickou realitou. Na to jsme pozapomněli.

Fyzická realita zůstane po smrti v našich vzpomínkách.

Pocity a emoce nabírají formu. Pokud silně myslíme na určitý objekt, někde se objeví. Pokud silně myslíme na bytost, která je na jiném místě, promítneme do tohoto místa pseudoformu našeho já = **SEKUNDÁRNÍ KONSTRUKCE** (neobsahuje plné vědomí osobnosti).

Realita jednoho jedince není totožná s realitou druhých, mohou se však podobat typově.

Svůj svět můžeme změnit jenom uvědoměním, že je založen na myšlence, kterou sami vytvoříme podle charakteru svého přesvědčení a myšlení. Život je požehnaný a zlo v něm neexistuje (na tom je založeno mnoho jiných systémů pravděpodobností).

Materializovaná pravda je pro ego lépe pochopitelná a přijatelná.

Člověk se ztotožňuje s bohy, které si sám vytvořil. Nechápe charakter své vlastní vynalézavosti a tvůrčí energie - **bůh a člověk jsou jedno, není mezi nimi rozdíl**. Horizontální roviny ukazují alternativní roviny, které se postupně vzdalují těm našim. Jsou to systémy, kde neexistuje život ani smrt v podobě, jakou známe. Neměří se zde čas. Případné zkušenosti z těchto rovin považujeme za iluzi a fantazii. Z tohoto důvodu nemáme cestovat těmito směry. Objeví se překážky. Co naše smysly vypovídají o předmětech, je naprostý omyl. Prostor existuje pouze v trojrozměrném světě, jinak je to nesmysl. Teoreticky prostor, kam se uchýlíme po smrti, může být uprostřed obýváku.

Vnímáme realitu teprve když dosáhne určitého stupně intenzity, když se mění v hmotu. Ale existují i jiné reality, které jsou relativně platnější. My jsme však naladěni na tu naši.

MATRIX > Jane Roberts - Seth - Kniha 1 > FYZICKÁ REALITA

FYZICKÁ REALITA

Zelené věci jsou prubířským kamenem v naší existenci.

Jsme si sami vědomi jiných rovin reality s nimiž můžeme komunikovat stejně jako například s kočkou. **Představivost** nám umožňuje vstoupit na tyto roviny stejně, jako když si představíme, jaké jsou jiné zvířecí životy.

Je pravda, že **člověk** je fyzicky zvíře stejně jako například **kočka**. Rozdíl je však v rovinách, které však ve skutečnosti nejsou rozdílné. Tak mnoho životních forem koexistuje spolu. **Nemůžeme zažít zkušenost smyslů koček, ale můžeme přijít blízko k pochopení jejich smyslu času, který nám pomůže pochopit náš čas.**

Je samozřejmě mnoho obměn života v jedné rovině a **mnoho různých druhů evolučních událostí**. Můžeme také zažít vnímání času u kočky skrze ni. To neznamena, že bychom ji měli nějak otravovat. Kočka si nebude vědoma ani naší přítomnosti. Je to stejné jako navštívit jiné roviny reality. Nemůžeme fakticky navštívit vyšší roviny, které vyžadují ostřejší smysly, stejně tak nemůžeme jít do nižších rovin. Pouze s našimi limitujícími smysly můžeme **vnímat** vyšší roviny. **Tak jsme podle daných pravidel více či méně drženi na naší pláni**. Na mnoha rovinách jsme plně viditelní ostatními. Někdy ano a někdy jsme neviditelní. Jak pro koho.

Seth může vytvářet mnoho forem. Tyto formy se však od sebe nemohou výrazně lišit. Základní forma je lidská. Není však jako naše, Seth se může dematerializovat, kdy se mu zachce. Forma není typicky fyzická podle našich měřítek.

Lidská fyzická forma je extrémně důležitá pro všechny bytosti. Drží tuto formu již dlouho. **Tato lidská forma se postupně bude měnit v jinou, vhodnější.**

Ve snech máme odloučený stav, který je jedinečný, protože ego ztichne. Můžeme navštěvovat ostatní, ale pouze na jejich pozvání.

Věda pojmenovala některé efekty jako **přírodní zákony**. **Jsou zde sice pravidla příčiny a následku, ale některé příčiny nedávají stejné následky.**

Vesmír je složen z vláken, které tvoří bludiště - podobá se labyrintu jako včelímu plástu. Roviny reality jsou pospojovány z těchto úzkých vláknec, které se nedotýkají a jsou vzájemně nezávislé (vlákna). Berou na sebe podoby jednotlivých rovin reality, rostou do tloušťky nebo se ztenčují, berou na sebe různé barvy stejně jako chameleon. Proto obyvatelé různých plání jsou různí. Proto vidíme jen

kamufláž a tu bereme jako definitivní pravidla přírody a nevidíme, že se vše mění a vzhledově přetváří. Tato transformace je pro nás nerozpoznatelná. **Jak však jednou spatříme, co je pod kamufláží, rozpoznáme celou vesmírnou hru.**

Celkově se dá říci, že tato kamufláž je podmíněna a určována mentálními enzymy. Ti dovolují ztuhlé životní síle měnit formu. Jsou vlastně na sobě navzájem závislí. Část enzymů proto formuje mentální a psychické situace.

Seth je schopen vstoupit do vědomí nebo nevědomí pouze, když mu to dovolíme.

Fyzická rovina nejsou jen planety. Roviny reality jsou i tam, kde žádné planety nejsou. Roviny se navzájem mixují a obyvatelé jednotlivých rovin ani o tom nevědí. Dělí se někdy na zbytky Universa podle času nebo účelu. Mohou přestat i existovat. Mohou vyrůst i tam, kde nic není. Roviny se formují pro bytosti do vzorců. Vznikají pro různé chování, kapacitu a cíle. Rovina je složena z izolovaných prvků, kterým dává možnosti prostoru fungovat.

Planety jsou používány jako roviny a také jako ostatní planety. Roviny nejsou žádné vesmírné lokace. Entity navštěvují roviny stejně jako my propadáme do různých emocí. Je to přesnější než nějaký geografický popis.

ČAS

se měří jinde intenzitou zkušenosti (psychologický čas). Jako emoce se zrychluje nebo zastavuje.

Seth využívá multidimenzionální psychologické reality (multidimenzionalitu má i naše realita, ale my nejsme schopni ji vnímat).

Čas jsme si řekli, že je řada po sobě jdoucích momentů. Je to jen naše představa.

Čas neexistuje, je to fyzický klam, iluze.

Vnímáme minulost, ne však budoucnost. Je to však to samé. Po fyzické smrti nám bude budoucnost stejně jasná jako minulost. Vše se děje najednou. Vnímáme pouze jednu minulost z mnoha ostatních. To je stejné i s budoucností.

Nejsme schopni vnímat budoucnost. Nechápeme, že život jde všemi směry.

Existuje dokonce psychický vztah mezi námi a ročními obdobími.

Minulost, přítomnost a budoucnost existují najednou. Není žádný jednosměrný rozvoj, ale všemi směry.

Události nejsou odděleny časem, ale způsobem našeho vnímání. Jsme schopni vnímat pouze jednu událost v jeden okamžik.

Naše podstata nahlíží na čas nebo věk jednoduše jako na vlastnost nebo další dimenzi události nebo osobnosti. Jejich realita se však nemůže plně projevit v rámci tří dimenzí.

Sekundy, minuty neexistují. Formují něco, co vnímáme jako čas. Jsou rychlejší než světlo. Jsou to vlastně atomy a molekuly.

PROSTOR

Je iluze. Příčinou je fyzický mechanismus vnímání a námi přijatá duševní struktura. Základní předpoklady našich představ o skutečnosti (realitě) je prostor a čas. Je to však jen domněnka.

MYŠLENKY, EMOCE, PŘEDSTAVIVOST

Nedokážeme utajit jedinou myšlenku, neboť rodina, přátelé a nepřátelé je stejně dobře znají. Pouze si to neuvědomujeme. **Jediná cesta je vybírat si své myšlenky.**

Nikdo nemůže uniknout obrovské tvůrčí síle představ a emocí. Nesmíme proto ztratit svou představivost.

Při inkarnaci je mysl vybavena pamětí, která je větší jak u počítače. První den již máme jisté schopnosti a dovednosti, které nejsou dědičnými vlastnostmi.

Každá emoce a myšlenka má svoji vlastní, jedinečnou elektromagnetickou realitu (jednotku). Ta se mísí s ostatními podle různých odstínů své intenzity.

Elektromagnetickou realitu přeměňujeme ve fyzické předměty. Vědomí na to musí vyvinout velké úsilí. Proto síla a stálost fyzické podoby závisí na intenzitě myšlenky nebo emoce.

Mylně považujeme myšlenky a názory, které si pamatujeme z minulých životů za své vlastní a zapomínáme, že dříve nesly význam, který dnes již ztratily.

Ignorujeme skutečnost, že nelze udržet myšlenku. Ta, kterou jsme měli před chvilkou, už vlastně zmizela.

Můžeme se naučit následovat svoji myšlenku, která opouští vědomou mysl. Může nás zavést do jiných rovin reality. Tím otevřeme dveře, které se obvykle otevírají ve snu.

Prostředí jsou realizované myšlenky.

Pokud věříme, že jsou lidé pouze zlí, nemůžeme narazit na dobrého člověka.

Naše myšlenky se objevují v rámci jiné reality jako živé a vitální objekty. Jsou živnou půdou v realitách, které napomáháme vytvářet.

- chovají se podle určitých pravidel
- nerozumíme jim, ačkoli je nazýváme vlastním myšlenkami
- zaznamenáváme pouze to, co vnímáme svými smysly jako realitu

V našem systému máme volnou ruku v tvorbě fyzické reality - **je kreativní.**

Někteří záměrně mění informace získané skrze smyslové vjemy a experimentují s nimi.

STRACH zkresluje přirozené rozměry symbolů. Vytváří bariéru, která zpomaluje volný pohyb. **Agresivita** (výbušnost) uvolňuje to, co je zablokováno. Jinak bychom se pomátli. Agresivita úzce souvisí s tvořivostí. Bez ní by byla neměnnost symbolů a nebyla by pohyblivost.

Fyzický svět je záležitost myšlení.

DUŠE = Vědomí = podstata = vysoce individualizovaná energie

Duše je naše podstata. Je to vědomý počítač, který naprogramuje bytost = osobnost (svou existenci a délku života). Ta si potom sama začne vytvářet skutečnost, o které by se nesnilo ani samotnému počítači.

Dokáže soustředit své vědomí jistým směrem.

- **je vysoce individualizovaná duchovní energie**
- **formuje tělo**
- **je to zdroj vitality**
- **není nikdy stálá**
- **je pole elektromagnetické energie, jehož jsme součástí**
- **je zdroj možností, které hledají uplatnění**
- **je seskupení nefyzického vědomí**
- **je souhrn mnoha individuálních vědomí**
- **projevuje se v mnoha formách**

Duše nezná protiklady. Dobro a zlo jsou pouze dva různé projevy jedné reality.

Duše vytváří hmotu, fyzickou existenci. Proto nemá smysl si odpírat potěšení fyzického života. Radost je známka, že duchovně rosteme.

Vědomí je pouze vlastnost duše. Duše je více jak vědomí. Vědomí není uvězněno v hlavě. Vědomí se touží realizovat v co největším počtu dimenzí. Nutná je naše *kreativita*. Jinak by jisté stránky našeho vědomí zůstaly nenaplněny.

Naše vědomí se vyjadřuje mnoha různými způsoby. Bere na sebe mnoho forem (nepodobají se sobě), které upravuje podle toho, jak se chce vyjádřit (projevit). Znovu objevujeme vztah k duši = KREATIVITA.

Jsme duše a každá duše má své vědomí. Vědomí je vlastností duše, ale není s ní totožné. Duše může své vědomí zapínat a vypínat (není to tma, ale soumrak), kdy jí to napadne. Tím ale neodpočívá. Duše není nikdy ve stavu prázdnoty, bez vědomí. Vědomí samo o sobě třepotá a mění během dne svou intenzitu.

Neexistuje nic, co by neobsahovalo jistou hladinu vědomí. Jsme součástí jiného vědomí. Neexistuje žádná jiná objektivní realita než ta, která je formována vědomím. Vědomí vytváří hmotu, nikdy ne naopak.

Všechna stádia vědomí jsou otevřená pro ty, kdo vědí, kdo jsou a umí je využít.

Duše má několik druhů vědomí, které využívá. Zaměří je různým směrem a tak je využívá k poznatkům.

DUŠE (JÁ) A ZPŮSOB JEJÍHO VNÍMÁNÍ

Jsme jeden z projevů své vlastní duše. Nevlastníme ji, jsme to my sami. MY JSME DUŠE.

Duše neustále podléhá změně, učí se (podle subjektivní zkušenosti).

Je živá, citlivá, vnímavá. Je nezničitelná.

Vytváří hmotu.

Jednotlivými inkarnacemi se zvětšuje.

Duše je však v první řadě kreativní.

Duši lze sledovat z mnoha úhlů.

Duše má neomezené možnosti. My ji však omezujeme na tělo. Duši považujeme za svoje vlastnictví. Je to však drahokam, kterým nakonec obdarujeme Boha. Je vlastně nastávající Bůh.

Materializace myšlenek a emocí do fyzické reality je vlastnost naší duše. Jinde je to jinak. Naše fyzické prostředí je tedy pouhá realizace myšlenek a očekávání.

Poznání, že celý svět je pouze myšlenkou, nám pomůže okamžitě změnit své prostředí a okolnosti.

Jakákoli událost, kterou si uvědomujeme, je vnitřní psychická zkušenost, která je okamžitě vnímána duší a přeložena fyzicky orientovanou částí našeho já do fyzických pojmů.

Uprostřed duše je otevřené okno, kterým můžeme sledovat různé roviny reality.

Jsou jiné než materiální svět. Fyzické smysly však toto okno zastiňují.

Duše je nezávislá na fyzickém vnímání, nepotřebuje fyzické tělo a smysly.

Naše fyzická existence je výsledkem masové halucinace, ale mezi realitami 2 lidí je velká propast.

Po smrti zůstává v duši naše zkušenost, má svoji individuální halucinaci. Po smrti si můžeme představit svůj předešlý život jako zvíře, se kterým se musíme utkat. Posmrtných realit je více a liší se od sebe podle zkušeností.

Existují dimenze, do kterých se individuální zkušenosti (duše) uchylují. V počátečním stádiu jsou osobnosti silně materiálně zaměřené. Zkušenější duše neabsolvují všechna školení jako jiné.

Minulé, přítomné a budoucí inkarnace jsou projevy naší duše.

Duše roste a rozvíjí se díky zkušenostem všech osobností, které jí vytvářejí. Je však stále o něco více, než jen jejich součtem.

Duše není uzavřený systém jako nic ve vesmíru.

Jediným předpokladem pro intuitivní pochopení duše je touha jej dosáhnout.

Mimosmyslové vnímání je základní způsob, kterým vnitřní já přijímá informace. Odráží pravou skutečnost. Duše přijímá zkušenost přímo. Nepotřebuje k tomu fyzické parametry ani smysly.

Neustále formujeme duši a ona nás.

Fyzická existence je pouze jeden způsob, kterým se duše projevuje. Duše vytváří svět, který obýváme.

DUŠE A JEJÍ POTENCIÁL

Jsme přesvědčeni, že máme jen jednu formu - fyzickou a že můžeme být v určitý okamžik na jednom místě. Ve skutečnosti se projevujeme v různých dalších formách, které nejsme schopni vnímat.

Hlavní smysl své existence spojujeme s fyzickým tělem. **Fyzická forma** je koncentrovaná energie, která je neustále v pohybu. Neustále bliká. Pokud toužíme být jinde, jsme schopni si vytvořit **pseudofyzickou formu** (je identická s fyzickou formou). Podle intenzity našich emocí tak vytváříme formy mimo fyzické tělo.

Jejich trvání však záleží na intenzitě dané emoce. Pseudoforma se tak ocitne na místě našeho zaměření. Zaměříme se tam, kde chceme být. Toto místo si přitáhne formu - skrytou - Duch - stín - představa - nemá fyzické smysly a koexistuje s fyzickou formou. Nejsme schopni ji vnímat. Prostor je tedy naplněn vznikajícími formami, které rychle mizí.

Paprsek osobnosti (identity) je pouze jedna část pravdy. Možnosti duše nemohou být nikdy vyjádřeny skrze jednu osobnost.

Na některé proudy vědomí (jiné roviny reality, kde jsou další naše já, např. v jiných historických obdobích) se můžeme naladit v okamžicích samoty a odloučení (slova, obrazy).

Charakter vědomí se nemění ani po smrti. Zůstává ve stejném stavu jako nyní, jen si většinu jeho vlastností neuvědomujeme.

Neztotožňujme příliš vědomí s fyzickým tělem.

MATRIX > Život je představa > Duše

Duše

DUŠE

Čílem duše je prožít všechno.

Duše opouští při spánku tělo, protože chce regenerovat. Život duše v těle je obtížný, proto zůstává v těle jen tak dlouho, dokud z vlastní zkušenosti nepozná, jaké to je.

Co nás tak strašně bolí, že si myslíme, že musíme ubližovat druhým, abychom se vyléčili?

Naše víra, že jsme svým tělem, nám způsobuje všechny naše problémy. Tělo je nástroj. Není příbytkem duše, ale naopak. Žije v **silovém poli** duše (aura).

Duše je *energie života koncentrovaná v určitém bodě časoprostorového kontinua*, září, pulzuje, vibruje kolem každého předmětu ve vesmíru. Tato energie je někdy viditelná, jindy působí jako **teplo**. Závisí na frekvenci vibrace. Je to vlastně **světlo** a to jsme ve své podstatě my. Světlo nevyzařuje z předmětů, ale proniká jimi a tím je vytváří. Je to energetické pole, které vyzařuje do nekonečna, nikde nekončí. Je to silové pole, které splývá s ostatními, je bez hranic. Tato energie je zdrojem veškerého poznání, vědomostí a zkušenosti.

- jsme všichni propojeni
- co je dobré pro mě, je dobré i pro ostatní a naopak
- co dělám pro druhé, dělám vlastně pro sebe

Lidé, kteří ztratili sebeúctu, připravují o sebeúctu druhé.

Lidé, kteří nemilují sami sebe, nemohou milovat ostatní.

Každá duše je vyjádřením jediné duše. Neexistuje žádná individuální duše.

Duše se snaží prožívat a zakoušet. Vše ví, co lze na světě vědět.

Duše je součet pocitů, který jsme kdy měli. Je podvědomím.

Duši nezajímá vývoj těla a mysli. Jejím cílem je evoluce. Neodsuzujeme svoji duši.

- chce zakusit lásku a radost
- chce skutečně žít
- chce se smát, plakat, vítězit

Neodpírejme si život. Pokud je odpírání v našem životě dobré, je to pro nás dobré.

Pokud se při tom cítíme špatně, je to špatné.

Duše chce cítit, nechce jen vědět. Všechno ví. Chce prožívat svou zkušenost.

Láska je jako bílá barva. Obsahuje všechny barvy. Láska obsahuje všechny emoce, není jejich nepřítomností.

Cílem duše je zakusit všechno - aby se stala vším.

Úkolem duše je dovést nás k tomu, abychom si vybrali nádheru - abychom si zvolili to nejlepší, z toho, čím jsme - a abychom neodsuzovali to, co si nezvolíme.

Jestliže si zvolíme evoluci své duše, nedosáhneme toho činností svého těla.

Činnost je funkce těla, bytí je funkce duše.

Naši duši nezajímá, jak si vyděláváme na živobytí - a po smrti to nebude zajímat ani nás. Naši duši zajímá jen to, čím jsme, zatímco cokoli děláme.

Duše nemusí dělat nic, stačí ji, že je.

Měli bychom být tím, čím jsme rádi.

Záleží na tom, čím jsme (upřímný, přátelský, veselý.....), nikoli na tom, co děláme.

Nejsme zde na planetě proto, abychom svým tělem vytvářeli cokoli, jsme tu proto, abychom **vytvořili něco svou duší**. Ta si vybírá z nekonečného stavu bytí a potom vytváří dokonalé podmínky pro vytvoření zkušenosti.

DUŠE nás vede k dokonalým příležitostem zakusit přesně to, co jsme si naplánovali. Co skutečně zakoušíme, záleží na nás.

Člověk je trojjedinou bytostí a takový zůstane i po smrti. Tělo změní svou formu, ale zachová se vnější slupku. Mysl (nikoli mozek) odejde s námi a spojí se s duchem a tělem v energetické hmotě, která má 3 aspekty. Jestliže se chceme vrátit na Zemi, naše božské já se opět rozdělí na 3 části. Ve skutečnosti jsme

jedinou energií, ale s 3 rozdílnými vlastnostmi. Když vstupujeme do nového fyzického těla, naše éterické tělo sníží vibrace natolik, aby vytvořilo hmotu. TĚLO je koagulace miliard triliónů energetických jednotek. Když spotřebují svou energii, naše mysl vytvoří nové jednotky z **myšlenky o tom, čím jsme**. Tak můžeme změnit své tělo.

Neexistuje posmrtný soud. Je zde rekapitulace a svobodné rozhodnutí se vrátit. Někteří jsou zde kvůli osvobození druhých.

Duše tvoří, rozum reaguje.

Duše hledá a umožní zbavit se špatných podmínek. Ukáže nám, kdo skutečně jsme.

Duchovní potěšení je mnohem krásnější než cokoli, co nám může tělo nabídnout. Duše je nástrojem Boha, skrze který se Bůh realizuje.

Cílem duše je vyjádřit to, čím opravdu je.

Po smrti nám bude všechno jasné.

Duše realizuje naše nejsilnější představy.

Duše opouští při spánku tělo, protože chce regenerovat. Život duše v těle je obtížný, proto zůstává v těle jen tak dlouho, dokud z vlastní zkušenosti nepozná, jaké to je. Spíme proto, aby regenerovala duše, ne tělo. Duše tělo donutí. Při narození je to pro duši šok. Proto malé děti mnoho spí. Potom si duše zvykne. Mysl při narození projde zapomnětlivostí. Moudří lidé nepotřebují spát dlouho. Dá se říct, že podle délky spánku poznáme vyspělost člověka. Proto si uvědomujme, co děláme se svým tělem. Na kratší spánek pomáhá meditace = **stav dokonalé bdělosti**. Praktikujme meditaci nejen v sedě, ale i při chůzi, sexu.....

Nejlíbeznější zvuk pro duši je TICHŮ.

Dělejme však jen to, co dělat chceme.

Nechod'me tímto světem jako náměsíčníci. ***Odhod'me veškeré pochybnosti, strach a pocity viny.***

Každý z nás má zde svůj filtrační systém, který brání rozpomenutí si na náš úkol zde na Zemi a jak vše funguje. Proto některé věci zůstanou záhadou a my bychom se neměli snažit o jejich vysvětlení.

V hlavě je mozek, ne mysl. Ta je v buňkách těla. Mysl je energie a myšlenky. MOZEK je biochemický mechanismus v hlavě. Má za úkol transformovat energii myšlenek ve fyzické impulzy. Je to transformátor.

Celé tělo je transformátor. Naše tělo je z 99% prázdný prostor. Duše je všude v nás a kolem nás. Není obsažena v těle, ale tělo v ní.

Duše nikde nekončí a nezačíná. Je jako vzduch v pokoji. Proto jsme **všichni jedním celkem**.

Kdyby neexistovaly „mladé“ duše, nemohly by existovat „staré“ duše. Proto se některé duše rozhodly, že budou mladé a jiné se rozhodly, že budou staré. Aby jediná duše mohla dokonale poznat sebe sama. Podobně je to s dobrými a špatnými dušemi. Proto není žádná duše nikdy potrestána.

Stovky hmotných těl, které obklopuje naše duše, jsou naši duchovní partneři:

- v minulosti jsme spjati minulými životy
- v budoucnosti s budoucími
- v přítomnosti je vnímáme jako spřízněné duše

Několik lidí může mít společnou minulost (společnou osobu) nebo budoucnost, protože duše obklopovala jedno společné tělo. Můžeme proto cítit náklonnost k více lidem.

Neexistují žádná omezení, možné je všechno.

Každý pokus omezit přirozený projev lásky je omezování svobody (otázka nevěry). Je to omezování duše, která se tomu brání.

Při našem příchodu na Zemi zde máme určitou dohodu, plán chovat se tak, jak se chováme k ostatním, abychom je podporovali v tom, jací opravdu jsou. Někteří se chovají laskavě a jiní naopak. Plníme ji každý den. Proto zde nejsou **žádné oběti a žádní viníci**.

Nesud' a neodsuzuj!

Vybrali jsme si místo, ke kterému směřujeme = předurčení. Způsob, jak se tam dostaneme však předurčen není. Nemáme ani záruku, že se tam vůbec dostaneme. Máme jen určitou představu, kam bychom rádi šli a co bychom rádi dělali. Nikde však není jistota, že se tak stane a že nesejdeme z cesty.

Budeme čelit stejným věcem, znovu a znovu, až konečně pochopíme jejich smysl. Bereme si sebou do života typy lidí, míst a událostí, které nás v budoucnu potkají, tak aby byl naplněn náš plán. Ten však nemusí být naplněn v tomto životě. Máme před sebou mnoho životů.

OSOBNOST

- přichází s určitou představou o realitě
- její duševní vybavení je uzpůsobeno specifickému prostředí
- je naprogramována do fyzické reality a nemůže se měnit
- není schopna měnit podobu, ale může rozšiřovat své vědomí a hledat cestu skrze tento systém a překročit tak dosud známou hranici reality
- přetrvává se vzpomínkami (osobnost nemizí)
- prochází neustálými změnami
- je jedním z projevů duše
- učí se rozvíjet a využívat svoje schopnosti, které ji jsou vrozené
- je nesmrtelná
- duše vytváří (projevuje) všechny naše osobnosti, které existují nezávisle na sobě a každá se vyvíjí, má svobodu se vyvíjet, probíhá mezi nimi vnitřní komunikace, poznání jedné je dostupné ostatním
- osobnosti jsou součástí duše

- v každém životě se osobnost učí vnímat hodnotu a účel svých vlastností a schopností

FYZICKÉ TĚLO

- je naše nejbližší prostředí
- obal, který existuje mimo nás, není to loutka
- nebylo nám přiděleno, ale my ho vytváříme svými myšlenkami a emocemi (stejně jako naše nejbližší prostředí)
- vnitřní já formuje fyzické tělo svými myšlenkami - vnitřní já vysílá svoji psychickou energii a formuje úponky, které vytváří formu
- jeho podoba dokonale odráží náš vnitřní stav

Stabilita formy je iluze, protože stav vědomí se neustále mění.

Tělo symbolizuje to, čím jsme, nebo co si o sobě myslíme, že jsme, což mohou být dvě naprosto odlišné věci.

Naše těla se mění každých 7 let.

Fyzické tělo je *energetické pole*, které má určitou formu. Je materializací astrální formy (ta neopouští tělo a necestuje).

Své fyzické tělo vytváříme jako **výsledek** svého vnitřního názoru na sebe sama.

Schopnost měnit formu je vrozená vlastnost vědomí. Naše identita není závislá na formě, proto se ji nemusíme bát měnit.

SEN

Ve snech vstupujeme do jiných rovin reality bez plné účasti vědomého já. Naše existence není jen bdělý stav, ale i sen.

Sen je náš další, stejně významný život.

Ve snech vnímáme duši. Něco zapomeneme, něco z části využijeme.

Sny pomáhají fyzicky orientovanému já pochopit nedávné zkušenosti.

Všechna ostatní já vnímáme ve snech, ale ne vědomě. V paměti nám bohužel zůstane jen poslední fáze snu. Ta je většinou zkreslena, protože je převedena do fyzických měřítek. Některé sny, které nejsou spojeny s každodenními aktivitami a jsou v hlubokém spánku, jsou kontaktem s duší a ostatními realitami.

Ve snu **pracujeme** a děláme to vědomě. Nám to však připadá, že nevědomě, protože si z toho nic nepamatujeme.

Ve spánku vědomí často opouští tělo. Jsme schopni komunikovat s lidmi na jiných rovinách reality, ale stále si **udržíme svůj fyzický vzhled**.

Promítáme události do fyzických rovin, do hmotné podoby. Neztrácíme kontakt se svým bdělým stavem, jen se na něj plně nesoustředíme, odvracíme pozornost jinam. Ve dne se tento proces obrací.

Od ostatních svých já přijímáme **informace**. Mnoho lidí podniká výlety do jiných rovin realit, plave jinými proudy vědomí ve stavu bdělosti. Hranice mezi nimi jsou zdánlivé, záleží na našem stupni vývoje. Jsme součástí jednoho vědomí.

Jakmile usneme, ocitneme se v **prostředí, kam se dostaneme po smrti**. Ve spánku existuje posloupnost stejně jako v životě. Obracíme pozornost na jiné dimenze.

Naše bdělé já přitom sní.

My sami jsme **autoremi** svých snů stejně jako života.

Považujeme sny za pouhé iluze, ale oni jsou stejné nakonec život.

Snažíme se sny vyložit podle měřítek fyzického světa. Je však potřeba překročit omezení našeho vědomí.

Sen je však pravda a je daleko přirozenější. Sny jsou souvislé.

Fyzický svět činí rozdíl mezi myšlenkou a předmětem, ale ve snu je to totéž. Ve spánku jsme tvořivější.

Pátřejme po snech. Je to naše posmrtná realita. Ve snu řešíme opravdu své problémy, zatímco v bdělém stavu si pouze uvědomujeme možnosti a způsoby jejich řešení, které jsme se naučili.

Ve snu se setkáváme s průvodci, s přáteli z jiných částí světa, učíme se, řešíme problémy.

Pokud jsme spokojeni se svou fyzickou realitou, máme nejlepší podmínky pro objevování vnitřního světa. Učíme se zde vytvářet svoji fyzickou realitu.

Neměli bychom se pouštět do studia snů pokud máme deprese - budeme mít více negativnější sny.

SNÍCÍ JÁ - silný sjednocující prvek naší identity. Je stejně složité jako bdící já.

Velká výhoda je pokud se naučíme operovat se snovými vztahy.

SPÁNEK

Vnitřní potřeba spánku se nedá měnit, změnit je možné styl spánku.

Dlouhý spánek je nevýhodný (10 - ti hodinový). Výsledkem je lenost. Je to lenost **duševní** - duše je dlouho oddělena od těla a **fyzická** - ztrácí se svalová pružnost.

Lepší je spát **2 x 3 hod.** Je potřeba si to však vsugerovat. Kratší a častější spánek má důkladnější obnovení, efektivnější využití energie, vědomí vyjde z mlhy.

Ideální je spát 5 hodin. Kdo potřebuje víc, může si v průběhu dne zdřímnout. Nebo spát 4 hodiny a potom 2 x 2 hodiny. Tělo dokáže načerpat nové síly během poloviny času, který nyní prospíme. Vsugerovali jsme tělu, že musí spát jistý počet hodin (většinou mnoho hodin). Změnou- úpravou počtu hodin budeme mít lepší paměť a zdraví. **Proto rozdělme 6 - 8 hodin spánku minimálně na dvě části.**

Přestanou mizet hranice mezi jednotlivými já. Přinese to vyléčení schizofrenie a depresí.

Po probuzení si dejme lehké jídlo. Tato kombinace rozvine duchovní a duševní schopnosti.

Noční fyzická aktivita je zapotřebí. Záporné ionty vzduchu jsou v noci početnější. Působí na nás blahodárně, zejména venku.

Oddělujeme příliš noc a den. Není potřeba spát dlouho, spěme vícekrát po kratší dobu. Hodnota spánku je snižována, pokud fyzická nečinnost trvá déle než 6 - 8 hodin. Přejíme se a potom necháme tělo přes noc vyhladovět. Tím urychlujeme stárnutí a snižujeme sílu a charakter našeho vědomí. Proto jezme i v noci a nejezme jen ve dne. Naše identita bude celistvější. Tím vyřešíme senilitu a budeme mít elán do vysokého věku. Krev se pročistí rychleji. Naučíme se vnímat noční život přírody.

- přinese nám to celkově pocit bezpečí
- dokážeme svůj čas lépe využít pro tvůrčí činnost
- lepší symbolika snů

- lepší interpretace reality, protože budeme mít jasné a silné vědomí

Výsledek = celková rovnováha. Upraví se metabolismus, posílí se osobnost, pohyblivost a pružnost vědomí, zvýší se koncentrace.

Odpoledne nastává útlum vědomí, proto je potřeba spánku. Před rozbřeskem je maximální činnost vědomí, my se ale nutíme do spánku. Nejsme tak schopni využívat přirozený rytmus vědomí. Když jsme dlouho bez odpočinku bděli, vznikají

v těle chemické látky, které se musí rozpustit ve spánku. Ty způsobí únavu a sníženou koncentraci. Potom potřebujeme déle spát a vzniká tak uzavřený kruh. Příčinou únavy je právě dlouhé období, během kterého je mysl vyčerpávána (během dne).

Při spánku vědomí opouští fyzické tělo. Potom se po určitých intervalech střídavě vrací, aby ho zkontrolovalo. Dnes máme nervozitu a deprese, protože vědomí se chce vrátit do těla, ale je hypnotizováno myšlenkou, že nesmí tělo probudit.

Během **spánku** je vědomí : (vědomí se takto přesouvá z vnější reality do vnitřní)

a) pasivní - pouze přijímá informace

b) aktivní - účastní se dění a skrze vlastní zkušenost si osvojuje nové názory, zde působí Vypravěči jako učitelé, ve snech nám dávají praktické rady do života. Tyto rady jsou přeloženy tak, aby nám dávaly smysl.

Vypravěči k nám promlouvají ve všech fázích našeho života, jen mění formu svého projevu. Seznamují např. 2 inkarnace jedné osobnosti.

Vypravěči mají za úkol šířit vnitřní poselství (poznání charakteru reality). Mezi známé vypravěče patřil **Emerson** nebo **Maubundu** (14 st. př.n.l. v Africe). Oni sami se učí ve snu, kde získávají důležitá fyzická data, která si pamatují až do rána.

Každý z nás má jiného učitele - vypravěče, který žije svůj vlastní fyzický život a objevuje se nám ve snu.

Když upadáme do spánku, jsme otevření a lehce přijímáme telepatické informace. Jde o přechod z bdělého stavu do spánku. Trvá cca 0,5 hod. lze se do něj vrátit. Je to blahodárná fáze, kdy vznikají nejefektivnější nápady a myšlenky. Potom nastává pseudospánek, který je krátký. V něm prožíváme zážitky dne. Zdají se nám sny. Když jsou silné, probouzíme se. Poté vědomí navazuje kontakt s jinými rovinami reality a komunikuje. Potom nastává REM fáze - poslední fáze spánku před probuzením. Vědomí se vrací do fyzické reality a jsou to sny fyzicky orientované. Celý cyklus se neustále opakuje.

Pokud se s někým chceme usmířit, udělejme to v jiné rovině reality.

Můžeme si připravit otázky na problémy, které chceme vyřešit. Ve snu je možno vyléčit si své tělo. Můžeme poprosit Vypravěče o radu a pomoc. Máme-li nějaké důležité plány, vsugerujeme si sny, kde budou hrát roli. Sny samotné pohánějí a podporují události fyzické reality.

Sen je vlastně život přenesený do jiné roviny reality.

Ve snech řešíme nejvíce problémů.

REINKARNACE

Naše já je natolik soustředěno do této reality, že nevnímá ostatní já v jiných časových údobích. Naše já a jeho části žijí v mnoha časech najednou. Žijeme několik životů najednou = **multidimenzionální já**.

Ostatní části našeho já mají v různých dimenzích různou podobu podle toho, jak vědomí formuje.

Všechny historické události a všechna reinkarnační já existují souběžně v jednom okamžiku. Nejsme však naladěni na tyto frekvence.

Přistoupili jsme na jistá pravidla, která slouží jako rámec, uvnitř kterého může hra probíhat :

- čas je řada po sobě jdoucích momentů
- objektivní svět existuje nezávisle na našem vnímání
- jsme uvězněni ve fyzickém těle

- veškeré vnímání je možné pouze skrze naše fyzické smysly

POKROK můžeme měřit podle způsobu, jakým jsou řešeny problémy.

Hra (náš život) má **ústřední téma**.

Každý si vybírá **čas a místo** každé své inkarnace.

Každá hra je jedinečná a liší se od ostatních. Každá má svůj **účel**.

Napsali jsme si **scénář** a vybrali **prostředí**. Hledáme ale při vzniku problému příčinu někde jinde.

Jsme **herci**, kteří mají plnou svobodu, ale pouze v rámci hry.

Pokrok a rozvoj není spojen s časem, ale s duševním soustředěním. Mylně se domníváme, že jsme v tomto životě trestáni za skutky spáchané v minulých inkarnacích. Naše životy však probíhají odděleně.

Jsme autoři více prostředí, než si uvědomujeme. Poznání k nám přichází skrze vnitřní smysly. Neměli bychom se ztotožňovat s trojrozměrnou scénou, která je jen naše další hra.

Ačkoli si to neuvědomujeme, přesně známe účel každé své inkarnace.

Čím více posloucháme intuici, tím jsme úspěšnější.

Slova, napsané věty a předměty jsou pouhé symboly, které zastupují realitu.

Pouze přenášejí význam a reprezentují naše myšlenky a tužby. Nenesou skutečnou realitu, nesou informaci (např. kniha). Je to jen způsob projevu. Vytváříme je podle pocitů, ale nejsou to naše pocity. Jsou to produkty evoluce člověka. Do nich překládáme neustále myšlenky, pocity a tužby. Musí zde být zákonitě rozdíl mezi myšlenkou a tím, jak ji vyjadřujeme slovy. Proto jsme nezávislí na čase a prostoru (nezávislost). Je to metoda (vyjadřování myšlenky slovy) našeho vyjadřování, ale nejsme to my. Toto poznání nám pomůže odpoutat se od fyzické formy. Stejně tak vytváříme své **tělo**. Vytváříme nevědomě fyzickou realitu jako automaticky dýcháme.

Multidimenzionální osobnost vytváří rozličné podmínky, ve kterých se pohybuje.

Každý herec má svou náповědu skrze vnitřní smysly.

Hrejme hru a pamatujme, že jde pouze o rekvizity a náš další výstup. Musíme se alespoň na začátku snažit o realizaci sebe sama v trojrozměrné realitě. Musíme zde zrealizovat část svého já. **Smysl hry musíme hledat sami v sobě**. Poznání nám obohatí naši hru a budeme kreativnější.

Vnější já musí pochopit svoji pravou roli. Nesoustřed'ujme se jen na tuto roli.

Nutno se naučit **kreativně uvolňovat svoji negativní energii**. Jsme totiž připoutáni k těm, které nenávidíme, jako k těm, které máme rádi.

Minulé životy ovlivňují náš život stejně jako jakékoli jiné životní zkušenosti.

Neuzavírají se, jsou otevřené. Neexistují odděleně. Probíhají najednou (nejsou lineární).

Vybrali jsme si prostředí, rodiče, předem si napsali scénář.

Reinkarnace probíhá mnoha způsoby, vybíráme si svoji individuální cestu :

1. zdokonalujeme 1 vlastnost - zakládáme si na ni po dobu celé existence, jde o jednostrannou a omezenou osobnost

1 život - intelekt

2 život - emoce

Jde o rychlý rozvoj. Po skončení života proběhne zhodnocení a odloučení škodlivých stránek.

2. pomalejší, vyrovnanější vývoj - potkáváme častěji lidi z minulých životů, řešíme problémy v klidu, jako tanečníci, dostáváme rady v období klidu

3. někteří se inkarnují bez těchto rad, učí se z chyb

Největší doba, kterou duše čeká na inkarnaci je 300 let (jinak slábne emocionální vztah k Zemi).

Duše telepaticky komunikuje s těmi, kdo budou v dalším životě (reinkarnačním cyklu) hrát s ní roli. Reinkarnují se i celé rodiny, mění se však postavení. Nebo jsou reinkarnováni jako samotáři.

Rychlý návrat do fyzického světa je u lidí s velkým posláním.

Jakmile se ocitneme na konci reinkarnačního kruhu, získáme poznání svých minulých životů.

Lišíme se podle **hloubky reinkarnace**. Např. procházíme všemi rasami, žijeme kratší dobu a intenzivně nebo jsou častější inkarnace, aby se obsáhla historie.....

Učíme se být co nejúplnější a nejcelistvější.

Pozemský život je učení, ale zapomeňme na rozvoj v našem slova smyslu.

Máme zkreslený názor na dobro a zlo.

Mezi inkarnacemi existuje jistá spojitost, talent pro něco.....

Některé osobnosti si dají čas od inkarnací a jdou do jiných rovin reality (systému pravděpodobností, kde je intelekt a intuice jedno) a pak se znovu vrací. Je jich však málo.

Fyzický život nemusí nutně odpovídat o stupni rozvoje. K rozvoji dochází vždy. Jen záleží na každém, jakým způsobem jej uskuteční.

Zkušenost je základem vědomí a existence.

Naše části já jsou najednou v systému pravděpodobností a reinkarnačním kruhu.

Žijeme v obou z nich, existujeme navzájem.

REINKARNAČNÍ VZTAHY

Nastavit druhou tvář tomu, kdo nás napadnul, znamená odvrátit se, neboť jsme si uvědomili, že vlastně napadá sám sebe.

Během reinkarnací se postupně vymaňujeme z omezení, která jsme na sebe uvalili (zkreslené názory, přísná dogmata). Potom začíná duchovní růst. Tempo duchovního růstu záleží na nás.

Nekompromisní názory jsou uzda. Bojujeme-li proti dobru a zlu, přitahujeme k sobě lidi s podobnými zájmy. **Cítíme-li vinu, stává se pro nás realitou a musíme ji řešit.** Vytváříme si mnoho viny bezdůvodně. Každá činnost se zdá být zločinem.

Člověk, který nenávidí zlo, jej vlastně vytváří. Pokud někoho nenávidíme, pak nás tato nenávisť k onomu člověku váže, dokud se ji nezbavíme.

Věřme *spontánnosti a kreativitě* své povahy. Jde o ty nejsprávnější reakce.

Všechny události jsou tvůrčí.

Během všech existencí na sebe přitahujeme vlastnosti, na které se soustředíme.

Pokud máme na mysli nespravedlnost a křivdy, které se nám staly, pak přitahujeme podobné zkušenosti.

Kdo nevyužije příležitosti, které mu život nabízí, ten toho není často schopen ani po jeho skončení.

Současné myšlenky se stávají základem pro naši další existenci.

Během dne se zamysleme na 5 minut nad myšlenkami, které máme. Ty tvoří naši přítomnost i budoucnost. Získáme tak správný názor na život, který vedeme.

Pokud se vdáme nebo oženíme a nejsme se svým protějškem spokojeni, možná na nás čeká manžel/manželka z minulého života.

Rodina

- je celostní psychicky aktivní jednotka
- má určitý podvědomý cíl
- je formována během mezidobí fyzické existence, jedinci na sebe uvalili určitý úkol a zadají si k tomu různé role.

Reinkarnační vztahy jsou předem dané. Pravá láska a soucit pomohou odstranit problém dobra a zla. Láska v sobě zahrnuje svobodu. Pokud nás někdo omezuje, nenávidíme ho. Nenávist k čemukoli je omezující a přitahuje to samé. Myšlenka na nenávist je destruktivní. Nic není destruktivní, je to pouze změna formy.

V příštím životě pokračujeme s takovými principy, které jsou nám nyní vlastní. Nejdůležitější je základní důvěra v život a víra v dobro. **To, co milujeme, se stane součástí našeho života.** Schopnosti z minulých životů jsou nám teď k dispozici. Každý sám rozhoduje o svých dalších životech, délce, prostředí. **Učíme se zde nezávislosti na ostatních a pochopení svoji úlohy v rámci fyzické reality.**

KRIZE je druh terapie. Je to metoda učení, kterou jsme si ušili na míru.

Sledujeme vnější prostředí, abychom tak poznali svůj vlastní svět. Vnější prostředí je odrazem vnitřního. Pokud se snažíme projevovat svůj vnitřek navenek, změní se vnějšek k lepšímu.

Dvě osobnosti nikdy nemohou stejně interpretovat stejně zkušenost, protože každý jedinec využívá své reinkarnační příležitosti vlastním způsobem. Změna pohlaví v inkarnacích je nezbytná.

V našich vztazích, přístupech a zkušenostech je určitá logika. Pokud v jednom životě nenávidíme ženy, je velice pravděpodobné, že v příštím budeme ženou.

Sami si vytváříme svoji každodenní existenci a prostředí. Změňme to!!!!

Hluboké vztahy přetrvávají, zatímco ostatní mizí.

Nemocní jsou lidé, kteří mají na své okolí často přehnané nároky.

Dokud nepoznáme přirozenost svého já, je zbytečné zkoumat své reinkarnační pozadí. Nemůžeme omlouvat a ani rozumem vysvětlovat svou současnou situaci minulým životem.

Máme schopnost měnit negativní vlivy soucitem a porozuměním.

Přílišný sexuální chtíč je brzda rozvoje osobnosti i v životě.

Přílišné ztotožnění se s pohlavím je potom problém přijmout v další inkarnaci opačné pohlaví.

Pokud věříme, že všechno zlo musí být vyrovnáno dobrem, potom přijde utrpení.

Dobro versus zlo, andělé versus démoni jsou překážky, které brzdí rozvoj člověka.

Příliš rozlišujeme kontrasty a protiklady. Jsou uměle vytvořeny.

Rozum si vytváří protiklady ve snaze najít smysl fyzické existence. Jediná možnost je však vyrovnanost, harmonie a jednota.

Měli bychom vnímat jen dobro.

Víra v dobro bez víry v zlo nám připadá nemožná. Je to však jediná jistota, kterou nám fyzický život poskytuje. Přinese nám pocit lehkosti, spontánnosti a zdravé tělo. My to však odmítáme.

Pokud duše komunikují s žijícími, nejsou připraveny k další inkarnaci.

Velmi blízcí přátelé z minulých životů s námi komunikují ve snech a pokračují ve vztazích, ačkoli si to neuvědomujeme.

Jednovaječná dvojčata téměř vždy spojuje hluboké duševní pouto. Během mezidobí si vybíráme děti a ony nás.

Plod má své primitivní vědomí (v buňkách) do té doby, než do něj vstoupí osobnost. Ta může vstoupit :

- při početí - jde o velké spojení s matkou (ztotožnění tělesného vědomí plodu s matkou), s rodiči má silný emocionální vztah, je to pro něj šok při narození, osobnost je obvykle velmi rozzlobena na svoji fyzickou existenci, rychle ovládne tělo, dokáže dobře pracovat s hmotou, obsazují se těla, která potom následně umírají při nehodách nebo ve spánku, jde o rychlou smrt, velmi citově založení, rychle řeší problémy, jsou netrpěliví, staví města

- nebo někdy dlouho před početím navštěvuje prostředí, kde žijí rodiče, zde pozoruje záblesky své budoucí existence

- nebo vstupuje do plodu až při narození, potom je poměrně nezávislá, jsou průměrní, volí střední cestu

Šok z narození vtáhne osobnost do fyzické reality. Když dítě spí, jeho osobnost často opouští tělo. Postupně se s tělem ztotožňuje. Jakmile se osobnost příliš ztotožňuje se svým pohlavím, je ohrožena její individualita.

Někteří si udržují odstup od fyzické existence. Nahlížejí na pozemský život jako na experiment, nezajímá je hmota, jen jakým způsobem se myšlenky a názory projevují skrze hmotu (filozofové). Zůstávají stranou.

O svém následujícím životě se rozhodujeme předem v období mezi životy, ale i ve snech v průběhu minulého života, kdy se naši rodiče ještě nenarodili nebo jsou nemluvnatá.

REINKARNACE je nástroj.

Předurčení zde nehraje žádnou roli. Jsou dány jen okolnosti a cíl.

Někdy si vybíráme příliš tvrdé inkarnace. Nejlépe se má ten, kdo se dokáže radovat z fyzického života, aniž by jim byl posedlý.

ANIMA a ANIMUS jsou geneticky a psychicky zakódovány ve vnitřním já. Jsou to vrozené nevědomé faktory, které stojí za celými civilizacemi. Jsou zdánlivě protikladné, ale jsou důležité k zachování charakteru lidského vědomí. Jsou na sobě závislé a proto se přitahujeme. Připomínají základní jednotu. Muži touží po ženě jako po doplnění Animy (ženy). Jejich vztah zmírňuje agresivitu nebo ji mění v tvůrčí činnost.

U muže je matka podnět k aktivaci Animy. Matka je souhrn našich předešlých ženských životů.

ANIMA - všeobecné archetypy jsou - **kněžka, matka, čarodějka, manželka, moudrá stařena** - jsou symbolem kreativity

ANIMUS - všeobecnými archetypy jsou - **mladík, kněz, divoch, moudrý stařec** - jsou symbolem agresivity

Je nutná kompenzace kreativity a agresivity = **ideálním cílem je využitá agresivita v tvůrčí činnosti.**

Anima a Animus jsou v úzkém spojení s vnitřními podobami minulých těl. Ty jsou uloženy v psychice a objevují se někdy ve snu. Připomínají se nám proto, abychom se příliš neidentifikovali se svým současným tělem.

Současné vlastnosti jedince obvykle zastiňují ty minulé.

Reinkarnační zkušenosti se odrážejí ve snech. Vzpomínky na minulé životy jsou velmi časté, ale my je považujeme za fantazii.

Po dokončení reinkarnačního cyklu není fyzická sexuální energie nutná. Není potřeba se fyzicky množit (Anima a Animus jsou sladěné).

SMRT

Neexistuje žádný určitý bod smrti. Smrt je součást života. Žijeme mezi malými okamžiky smrti. Neumíráme ani ve smrti.

Naše vědomí se třepotá jako světluška - kolísá v neustále se měnících tělesných podobách. To si ale neuvědomujeme.

V kosmickém metabolismu je fyzická smrt pouze změnou rytmu.

Krátké změny jsou například výměny buněk během života.

Dlouhý interval je například smrt.

Tělo, které opustí vědomí, úplně nezaniká. V atomech zůstává primitivní vědomí.

Víra v ráj nás přivede do ráje. Strach ze smrti nás dostává do komatu. Takže záleží na myšlence. **Svoji realitu si vytváříme sami, svými myšlenkami a tužbami.** Průvodci jsou ti, kteří fyzicky spí, ale pomáhají duším, které se nevrátí zpět, v postupu nahoru.

Posmrtné prostředí nemusí být nezbytně náročnější, nemusí znamenat vystřízlivění. Naopak. Zde platí jiná pravidla, méně omezující. Posmrtné prostředí přináší radostnější zkušenosti. Zde pracuje vědomí. Jsme zde vítáni zemřelými přáteli i blízkými (většinou ne těmi z posledních inkarnací). Vyjdou najevo skutečné vztahy, protože zde není přetvářka. Pravda vyjde napovrch. Budeme se zde učit novými metodami. Uvědomujeme si význam a důležitost posledního života i minulých a začneme plánovat své příští existence, pokud se pro ně rozhodneme. Před tím se sebezpytujeme. Toto stádium snášíme špatně. Uvažujeme, zda se vrátit. Můžeme znovu prožít některé části svých minulých existencí. Přátelé jsou kolem nás. Kdyby lidé získávali tyto zkušenosti ve spánku, mohli by změnit celou civilizaci.

Po smrti primitivní vědomí atomů, buněk a orgánů zůstává v těle jistou dobu poté, co ho opustí vědomí. Po smrti duše pozoruje své tělo, je udivena a překvapena. Smrt je symbolické překročení řeky **STYX**. Je to skutečný symbol. Zde čekají průvodci. Cestu známe, nepotřebujeme mapu. Pomáhají nám symboly, kterým rozumíme.

Po smrti je léčena naše psychika a to podle stupně vývoje. Učíme se promítat emoce a myšlenky do fyzické reality. Děje se to v jakýchsi nemocnicích, zotavovnách, školících střediscích a výchovných centrech. Zde jsou třídy pro ty, kteří se chtějí vrátit do fyzického prostředí.

Někteří po smrti odmítají smířit se s tím, že jsou mrtví. Chtějí se vrátit na Zemi něco dokončit. Průvodci se jim to snaží vysvětlit, ale nevnímají to. Jde o ty, kteří se příliš ztotožní se svým fyzickým tělem. Ti se chtějí do těla vrátit, dokončit projekt.....

Po smrti a proškolení jdeme do prostředí, které navštěvujeme ve snech. Existuje všude kolem nás, ale my ho nevnímáme. Zde můžeme přijímat na sebe jakékoli formy (např. z předešlých životů - mladík, filozof.....). Probíhá to v jiných rovinách reality. Nemáme však schopnost pohybovat fyzickými objekty.

Po smrti můžeme opravit některé naše chyby a rozhodnutí, ale nemůžeme již vstoupit do tohoto systému (když už se nechceme inkarnovat). Můžeme si znovu přehrát náš život a nějaké situace si znovu prožít. Můžeme různě přehazovat časové události z našeho ukončeného života.

Za života jsme navštěvováni svými mrtvými přáteli a příbuznými. Jsou na různých stupních rozvoje (takže POZOR!!!). Nejsme schopni vnímat jejich formu. Učitelé a průvodci duši vysvětlují alternativy. V tomto mezidobí dochází k neuvěřitelnému pokroku. Pokud se rozhodneme zamíchat a zpřeházet události z předešlého života a zkusit to znovu, jiným způsobem, potřebujeme školení. Je možno prožít pozemské roky, ale v jiné posloupnosti. Jako herec si přehráváme celý film a můžeme se svobodně rozhodnout, jak na to. Jedná se o vědomou práci s událostmi. **Zde se dozvídáme, že osobnosti, vedle kterých jsme žili, jsou jen materializované myšlenky, které vlastní určitou vědomou realitu. Všichni jsme vlastně materializované myšlenky. Náš život je uvnitř a teprve potom vychází ven.**

V tomto mezidobí si můžeme udělat přátele, se kterými se budeme potkávat. Vyspělé duše si plánují další inkarnace sami. Méně vyspělé s učitelem.

Tento čas rozhodování o budoucí inkarnaci někomu trvá déle než porozumí skutečnému stavu věci. Zjišťujeme, že ráj je nudný a „mrtvý“. Zbavujeme se hluboce zakořeněných mylných názorů.

Sebevraždy nemají vyměřený žádný trest a nejsou ani předem odsuzovány. Problémy, kterým se nedokážeme postavit v tomto životě, nás čekají v dalším. Platí to nejen pro sebevrahy. Ti budou nakonec pronásledováni vinou, ale mají k pomoci učitele a terapie. Sebevražda je jenom útekem od problému. Je to vyhýbání se zkušenostem.

MATRIX > Život je představa > Smrt

Smrt

SMRT

Nemůžeme umřít. Smrtí nepřestaneme tvořit.

Pohybujeme se rychlostí myšlenky.

Po smrti si duše pamatuje to, co by bývalo dobré, kdyby si pamatovala v tomto životě.

Duše může být na více místech najednou.

Všechno se děje v důsledku myšlenky.

Realizace je důsledkem záměru.

V posmrtném životě není čas mezi záměrem a výsledkem jako ve fyzickém životě.

Díky této časové prodlevě si udržujeme iluzi, že jsme všeho příčinou.

Duše se učí ovládat svoje myšlenky (vzpomíná).

Ovládání myšlení = nejvyšší forma

- proto myslíme jen na dobré věci
- nezabývejme se negativními a temnými myšlenkami
- i v té nejhorší situaci si představujeme to, co chceme dosáhnout (jedině v tom najdeme radost)

Po smrti snadno svým myšlením vytváříme svou existenci.

Po smrti nám bude všechno jasné.

Cokoli si budu přát, aby se stalo v posmrtném životě, stane se tak (např. setkání).

Po smrti je duše tím, čím chce být. Může se vrátit do stejného těla jako Kristus nebo si vybere jiné tělo. Nebo splyne s absolutním vědomím. Potom však touží něco prožívat a tak se vrátí do svého individuálního vědomí.

Někdy nepochopíme život, dokud nepochopíme smrt. Chvilé prožité s nějakým člověkem by byly mnohem krásnější, kdybychom si mysleli, že jsme spolu naposled. Každý okamžik bychom prožívali mnohem intenzivněji.

Všechno „začíná končit“ jakmile to „začíná začínat“.

Chceme-li vnímat každý okamžik života, musíme přemýšlet o smrti, jinak nemůžeme žít plným životem.

Má smrt bude utvrzením života.

*Můj odchod bude stvrzením velkého příchodu.
Má bolest bude stvrzením největší životní radosti.*

POSMRTNÁ VOLBA, VTĚLENÍ

Existují různé evoluční řady.

Naše multidimenzionální já si uvědomuje všechny svoje zkušenosti a tato znalost je dostupná všem ostatním částem našeho já včetně toho fyzického.

Bůh je pouze myšlenka stejně jako náš fyzický vzhled je vlastní materializací naší představy o nás samých. Bez původní myšlenky by tato podoba neexistovala. Síla a energie myšlenky udržuje naši podobu při životě.

Uvědomme si, že naše existence je multidimenzionální. Multidimenzionální vědomí neexistuje odděleně, ale kolem, skrze a uvnitř fyzického světa. K

multidimenzionálnímu vědomí můžeme najít cestu v transu, ve snu a často i v běžném životě.

Kristus byli vlastně 3 jedinci. **12 apoštolů** je materializovaná energie těchto 3 osobností (Kristus, Jan Křtitel). Cílem 12 apoštolů bylo ukázat lidstvu některé jeho vrozené vlastnosti. **Jidáš** představuje fragmentovanou osobnost Krista a sebezrádce. Kristus reprezentuje naše vnitřní já. Každý z 12 apoštolů představoval 1 vlastnost.

12 apoštolů a Ježíš představují pozemskou osobnost, 12 hlavních charakteristik egoistického já. 12 apoštolů je 12 fyzických vlastností egoistického já, které se soustředí na každodenní realitu.

Myšlenka Boha je vlastně princip Krista, z něj se narodily Kristové - lidi. Duch Krista je drama. Je to božská hra, kterou jsme si zvolili ke sledování. Probíhá i na jiných rovinách reality. Kristus je obraz Boha. Nejdříve jsme ho poznali ve snech - jako vizi - potom se zmaterializoval. **Ukřižování** je psychická událost dramatu.

Skutečnost je v každém systému zkreslena.

Multidimenzionální Bůh vším prostupuje, je ve všem obsažen. Existuje nezávisle na pozemském světě. Osobní kontakt s ním působí proti osamocenosti a izolovanosti. Vyvolení to o sobě vědí.

Herci náboženských dramat jsou přestrojené silné podstaty.

To, co my interpretujeme v náboženství a v prorocství, je poznamenáno zkreslením. Je to zkreslení našeho vnitřního stavu.

Třetí osoba Krista se ještě neobjevila. Bude to jeho **Druhý příchod** (r.2075).

První byl v Atlantidě. Objevil se však jako neznámý již mnohokrát.

Jeho druhý příchod :

- vytvoří nový myšlenkový systém
- zničí všechny náboženské organizace
- vysvětlí, že jedinec je součástí všeho Bytí
- už tady byla v podobě Pavla (Saula), ale neuspěla, proto se musí znovu vrátit, Pavel zosobňoval agresivní stránku člověka
- zosobní všechny 3 osobnosti, vytvoří novou psychologickou podstatu
- změní se charakter lidstva
- nebude upřednostňováno pohlaví
- bude nastolena rasová snášenlivost
- nová politika uspořádání
- vyvolají se vzpomínky na minulé životy (změna struktury mozku)
- změny v rodině - emocionální vztahy

- vrahové a oběti si vymění role, protože reinkarnační paměť vystoupí na rovinu vědomí

- žádné utlačování žen

- žádný čas - bude brán jako iluze

- propojení mládí a stáří

- rozvinutí vnitřních smyslů

Nový Kristus bude obsahovat všechny 3 osobnosti (Jan Křtitel, Kristus, Pavel - Saul)

Otec a Syn = vztah vnějšího a vnitřního já

Jan Křtitel , 8 - 4 př.n.l. až 26 - 27 n.l. - popraven Herodem

Ježíš Kristus, 8 - 5 př.n.l. až 29 - 30 n.l. - ukřižován u Jeruzalému na rozkaz Piláta Pontského

Pavel (Saul) 5 - 15 n.l. až 67 - 68 n.l. - popraven Neronem, byl tou částí Krista, která se soustředila na fyzickou realitu. Po Kristově smrti měl šířit jeho myšlenky. Založil však organizaci, která je zadusila. Musí se proto vrátit. Byl představitelem agresivní stránky osobnosti, která je nutná pro vývoj člověka. Osvobodí člověka v budoucnu od pout, která ho svazují.

Alžběta, matka Jana Křtitele, byla sestřenice Ježíšovy Matky Marie.

Jan Křtitel pokřtil Ježíše v roce 26 -27 n.l., potom byl uvězněn Herodem Antipem v pevnosti nedaleko Mrtvého moře. Komunikovali spolu ve snech. Jan měl milostný poměr se svou sestřenicí.

4 židovské sekty :

- saducejové

- farizejové

- hélóti

- esejci - unesli Krista

Ježíš nebyl ukřižován. Jidáš zvolil někoho jiného, nazvali ho Mesiášem, omámili a ukřižovali. Pravý Kristus se potom zjevoval ve fyzické i nefyzické formě. Psychicky si navodil stigmata, aby mu uvěřili, že je vzkříšený.

Člověk považuje své náboženství za platné do té míry, do jaké vyjadřuje jeho vnitřní zkušenost.

Pečlivě si vybírejme své bohy, protože se budeme vzájemně podporovat.

Rozdělení a kategorizace vesmíru je jedna velká iluze.

Neexistují žádní démoni kromě těch, které si sami vytváříme.

Naše vědomá mysl je velmi omezená, ale intenzivní. Z dané reality vnímá pouze určité podněty. Ty potom slučuje a hledá souvislosti. To, co nepřijímá jako součást reality, jednoduše nevnímá. Proto nemůže vnímat celek, ale vnímá protiklady. Ty mají svůj účel. Jsou nezbytné pro rozvoj ega.

Vedle hlavních událostí jsou paralelně i vedlejší události, které se mohou projevit v případech, že hlavní událost selže.

r.1947 bylo nalezeno **7 svitků z Mrtvého moře** v kumránské jeskyni, 20 km od Jeruzalému a Betléma. V těchto místech byl kumránský klášter a židovská sekty (180 př.n.l. - 68 n.l.). Byly několikrát věrně přepsány. Jsou těžko rozpoznatelné falzifikáty od pravých. Vatikán má valzifikáty.

Jsou **rukopisy** ukryté v kláštorech s učením ještě před Kristem.

Existují **vypravěči** u primitivních kmenů J.Ameriky, Afriky a Austrálie. Existuje asi 30 nejlepších vypravěčů. Jejich poznatky převzali Druidové a Egyptané. Vypravěči jsou mezi námi. Mají výjimečnou schopnost projekce pocitů a myšlenek. Využívají symbolismus. Často se objevují ve snu a napomáhají ostatním poznávat a pracovat s vnitřní realitou. Přicházejí v podobě, která je pro snícího přijatelná. Každý jedinec

má ve svých snech přístup k informacím, které šíří Vypravěči. Kontaktují se i za normálního vědomí.

Udržují původní zdroj dat, které je ve vnitřním poznání charakteru reality, které je v každém z nás. Připomínají nám ji. Je zapsána do fyzického mozku a paměti.

PRVOPOČÁTEK

Existují různé evoluční řady.

Naše multidimenzionální já si uvědomuje všechny svoje zkušenosti a tato znalost je dostupná všem ostatním částem našeho já včetně toho fyzického.

Bůh je pouze myšlenka stejně jako náš fyzický vzhled je vlastní materializací naší představy o nás samých. Bez původní myšlenky by tato podoba neexistovala. Síla a energie myšlenky udržuje naši podobu při životě.

Uvědomme si, že naše existence je multidimenzionální. Multidimenzionální vědomí neexistuje odděleně, ale kolem, skrze a uvnitř fyzického světa. K

multidimenzionálnímu vědomí můžeme najít cestu v transu, ve snu a často i v běžném životě.

Kristus byli vlastně 3 jedinci. **12 apoštolů** je materializovaná energie těchto 3 osobností (Kristus, Jan Křtitel). Cílem 12 apoštolů bylo ukázat lidstvu některé jeho vrozené vlastnosti. **Jidáš** představuje fragmentovanou osobnost Krista a sebezrádce. Kristus reprezentuje naše vnitřní já. Každý z 12 apoštolů představoval 1 vlastnost.

12 apoštolů a Ježíš představují pozemskou osobnost, 12 hlavních charakteristik egoistického já. 12 apoštolů je 12 fyzických vlastností egoistického já, které se soustředí na každodenní realitu.

Myšlenka Boha je vlastně princip Krista, z něj se narodily Kristové - lidi. Duch Krista je drama. Je to božská hra, kterou jsme si zvolili ke sledování. Probíhá i na jiných rovinách reality. Kristus je obraz Boha. Nejdříve jsme ho poznali ve snech - jako vizi - potom se zmaterializoval. **Ukřižování** je psychická událost dramatu.

Skutečnost je v každém systému zkreslena.

Multidimenzionální Bůh vším prostupuje, je ve všem obsažen. Existuje nezávisle na pozemském světě. Osobní kontakt s ním působí proti osamocenosti a izolovanosti. Vyvolení to o sobě vědí.

Herci náboženských dramat jsou přestrojené silné podstaty.

To, co my interpretujeme v náboženství a v proroctví, je poznamenáno zkreslením. Je to zkreslení našeho vnitřního stavu.

Třetí osoba Krista se ještě neobjevila. Bude to jeho **Druhý příchod** (r.2075).

První byl v Atlantidě. Objevil se však jako neznámý již mnohokrát.

Jeho druhý příchod :

- vytvoří nový myšlenkový systém
- zničí všechny náboženské organizace
- vysvětlí, že jedinec je součástí všeho Bytí
- už tady byla v podobě Pavla (Saula), ale neuspěla, proto se musí znovu vrátit, Pavel zosobňoval agresivní stránku člověka
- zosobní všechny 3 osobnosti, vytvoří novou psychologickou podstatu
- změní se charakter lidstva
- nebude upřednostňováno pohlaví
- bude nastolena rasová snášenlivost
- nová politika uspořádání
- vyvolají se vzpomínky na minulé životy (změna struktury mozku)

- změny v rodině - emocionální vztahy
- vrahové a oběti si vymění role, protože reinkarnační paměť vystoupí na rovinu vědomí
- žádné utlačování žen
- žádný čas - bude brán jako iluze
- propojení mládí a stáří
- rozvinutí vnitřních smyslů

Nový Kristus bude obsahovat všechny 3 osobnosti (Jan Křtitel, Kristus, Pavel - Saul)

Otec a Syn = vztah vnějšího a vnitřního já

Jan Křtitel , 8 - 4 př.n.l. až 26 - 27 n.l. - popraven Herodem

Ježíš Kristus, 8 - 5 př.n.l. až 29 - 30 n.l. - ukřižován u Jeruzalému na rozkaz Piláta Pontského

Pavel (Saul) 5 - 15 n.l. až 67 - 68 n.l. - popraven Neronem, byl tou částí Krista, která se soustředila na fyzickou realitu. Po Kristově smrti měl šířit jeho myšlenky. Založil však organizaci, která je zadusila. Musí se proto vrátit. Byl představitelem agresivní stránky osobnosti, která je nutná pro vývoj člověka. Osvobodí člověka v budoucnu od pout, která ho svazují.

Alžběta, matka Jana Křtitele, byla sestřenicí Ježíšovy Matky Marie.

Jan Křtitel pokřtil Ježíše v roce 26 -27 n.l., potom byl uvězněn Herodem Antipem v pevnosti nedaleko Mrtvého moře. Komunikovali spolu ve snech. Jan měl milostný poměr se svou sestřenicí.

4 židovské sekty :

- saducejové
- farizejové
- hélóti
- esejci - unesli Krista

Ježíš nebyl ukřižován. Jidáš zvolil někoho jiného, nazvali ho Mesiášem, omámili a ukřižovali. Pravý Kristus se potom zjevoval ve fyzické i nefyzické formě. Psychicky si navodil stigmata, aby mu uvěřili, že je vzkříšený.

Člověk považuje své náboženství za platné do té míry, do jaké vyjadřuje jeho vnitřní zkušenost.

Pečlivě si vybírejme své bohy, protože se budeme vzájemně podporovat.

Rozdělení a kategorizace vesmíru je jedna velká iluze.

Neexistují žádní démoni kromě těch, které si sami vytváříme.

Naše vědomá mysl je velmi omezená, ale intenzivní. Z dané reality vnímá pouze určité podněty. Ty potom slučuje a hledá souvislosti. To, co nepřijímá jako součást reality, jednoduše nevnímá. Proto nemůže vnímat celek, ale vnímá protiklady. Ty mají svůj účel. Jsou nezbytné pro rozvoj ega.

Vedle hlavních událostí jsou paralelně i vedlejší události, které se mohou projevit v případě, že hlavní událost selže.

r.1947 bylo nalezeno **7 svitků z Mrtvého moře** v kumránské jeskyni, 20 km od Jeruzalému a Betléma. V těchto místech byl kumránský klášter a židovská sekty (180 př.n.l. - 68 n.l.). Byly několikrát věrně přepsány. Jsou těžko rozpoznatelné falzifikáty od pravých. Vatikán má valzifikáty.

Jsou **rukopisy** ukryté v kláštorech s učením ještě před Kristem.

Existují **vypravěči** u primitivních kmenů J.Ameriky, Afriky a Austrálie. Existuje asi 30 nejlepších vypravěčů. Jejich poznatky převzali Druidové a Egyptané. Vypravěči jsou mezi námi. Mají výjimečnou schopnost projekce pocitů a myšlenek. Využívají symbolismus. Často se objevují ve snu a napomáhají ostatním poznávat a pracovat s

vnitřní realitou. Přicházejí v podobě, která je pro snícího přijatelná. Každý jedinec má ve svých snech přístup k informacím, které šíří Vypravěči. Kontaktují se i za normálního vědomí.

Udržují původní zdroj dat, které je ve vnitřním poznání charakteru reality, které je v každém z nás. Připomínají nám ji. Je zapsána do fyzického mozku a paměti.

REINKARNAČNÍ CIVILIZACE

Na Zemi se angažovaly 3 civilizace ještě před Atlantidou. Póly byly obrácené. Všechny byly technologicky vyspělé a rozvinutější než naše.

1.civilizace dokázala využívat zvuk. Přenášely s ním hmotu.

2.civilizace - **LUMANIA**

- byla v Africe a Austrálii
- neměli chuť civilizovat ostatní svět, bránili rozvoji zbytku světa
- prodělali rychlý technologický rozvoj
- část odešla do jiných realit, část zůstala
- byli hubení, fyzicky slabí
- tělo přestalo reagovat na agresivitu, chtěli proměnit agresivní energii v tvůrčí sílu
- umělá strava
- dopravovali se zvukem
- buď měli vysokou psychickou úroveň nebo žádnou
- chtěli udržet neporušenou přírodu (žádná auta)
- nízká vitalita

- omezená svobodná vůle a tím automaticky zablokovaná energie a svoboda výrazu
Cílem bylo, aby člověk byl pojistka proti násilí - to je však nemožné. Tělo přestalo reagovat na agresivitu. Psychologické pozůstatky jsou mezi námi - nechceme za každou cenu spáchat násilí. Jsou ještě mezi námi. Příliš svědomitý duchovní stav narušil touhu po přežití. Vytvořili si kolem sebe energetické pole jako izolaci od skupin. Jejich experiment nefungoval. Smísili se s ostatními a vymřeli, protože nesnášeli násilí. Jejich potomci jsou mutanti.

Jejich hlavním cílem bylo vyhnout se násilí, se kterým se nenaučili pracovat.

Kontrolky proti agresivitě způsobovaly blokaci energie - tím ztratili schopnost telepatie.

Jejich potomci jsou kočovníci se zvířaty. Cestovali po celém světě. Vzájemně o sebe pečovali. Zachycují je staré legendy.

Strach z násilí jim bránil v sebevyjádření a tak omezovali svůj projev. Měli tak jednostranné zkušenosti. Postupem času se dokázali zbavit násilí, ale ne strachu.

Při napadení museli utíkat.

Potom se objevil **JEHOVA** = bůh hněvu, který je měl chránit. Byl převzat do náboženských textů všude tam, kde se nedokážeme bránit.

Žili v podzemí. Odvrátili se od přírody, protože se neuměli bránit jejím silám. Byli to jeskynní lidé. Jeskyně = brány do sídel Lumanianů. Měli podzemní základny, které byly s původními městy spojeny tunely.

Byli to estéti. Jejich malby, sošky a kresby nesly informace. My je dnes neumíme vnímat. Sloužily jako vzory pro jeskynního člověka. Nejvíce základen bylo ve Španělsku a na Pyrenejích. Jeskyně byly brány ven z města. Pozorovali okolí. Sdružovali se do velkých rodin, kde byl úzký vztah dětí a rodičů. Telepaticky se spojovali s ostatním vesmírem a dokonale zmapovali zemský povrch.

Kresby vnímali i zvukově a využívali hojně zvuk. Jím přemísťovali hmotu (stavba egyptských pyramid). Tak vznikali tunely i jeskyně. Uměli vytvořit jeskyně v Africe a na Pyrenejích.

Jsou součástí našeho duševního dědictví a proto máme touhu řešit násilí. Stále žijí. Často se projevují v psychickém prostředí. My jsme od nich převzali kult Krutého boha, který nás má chránit před násilím.

PRAVDĚPODOBNÉ SYSTÉMY

Vždy máme možnosti volby z mnoha variant. Po našem zvolení jedné z nich ostatní možnosti pro nás přestávají existovat. Ty rozhodnutí, které nerealizujeme, jsou však také uskutečněny. Měli bychom však vnímat všechny možnosti. Pokud se za odmítnutou možností skrývá silné emocionální zabarvení, má ještě větší platnost než ta, kterou si zvolíme.

Všechny události jsou původně duševní pochody a myšlenky. **To je pravý charakter reality.** Máme-li schopnost nebo touhu a nevyužíváme je na této rovině reality, uplatňujeme je na jiných rovinách (chceme-li něčím být a tady nejsme, na jiných rovinách tím jsme).

To, co považujeme za inspiraci, bývá často myšlenka, kterou zažívá, ale nerealizuje jiná část našeho já. My se na ni naladíme a uskutečníme ji. Myšlenky, které nerealizujeme, si může zvolit naše pravděpodobné já v jiné realitě. Existují hluboká spojení mezi námi a všemi jedinci, se kterými jsme byli v nějakém vztahu, kteří byli předmětem našeho rozhodování = **psychická spojení**. Naše zdánlivá izolace a osamělost je způsobena neustálou přítomností ega, které nevidí důvod, proč by mělo být informováno o věcech netýkajících se každodenních fyzických aktivit.

Jednotlivá já jsou spojeny elektromagneticky. To se projevuje v emocích a ve snech. Ve snu se mohou objevit záblesky pravděpodobných cest, kterými jsme se měli možnost vydat. Vnímáme skutečný obraz událostí, které se projevují i v jiných systémech pravděpodobností. Propojení částí jednotlivých já nám umožňuje vzájemnou spolupráci a výměnu.

Není zdravé negativně posuzovat nepříjemné stránky své minulosti, protože některé části našeho já v nich mohou být stále zainteresovány.

Máme teoreticky schopnost změnit vlastní minulost, protože není čas, co nás od ní dělí, ale pravděpodobnost.

Minulost mohla proběhnout mnoha způsoby. My jsme však prožili pouze jednu pravděpodobnou minulost. Pokud ji změníme ve své mysli a v tomto okamžiku ve své přítomnosti, můžeme změnit nejen její charakter, ale také i její účinky. A to nejen na sebe, ale i na ostatní.

Varovný sen je varování našeho pravděpodobného já, které si prošlo touto zkušeností.

Zaměřme se na události, které zdánlivě nedávají smysl, protože jsou většinou klíčem k větším neviditelným událostem.

Žádné události nejsou předurčeny.

Neexistuje žádný **osud**, který by předem omezoval svobodu a měnil danou strukturu. Existuje určitý řád, v jehož rámci máme svobodu tvořit.

Nesmrtelnost spočívá v souběžnosti všech aktivit.

Utrpení nijak neprospívá duši, pokud nás neučí, jak jej zastavit. To je jeho jediný účel.

Vybíráme si jednu formu hmoty nevědomě a přeměňujeme ji ve fyzickou událost nebo objekt, který následně vnímáme. Jsme zvyklí přemýšlet lineárně.

Mysl, jež je vnitřním protějškem mozku, je někdy schopna vnímat daleko širší dimenze kterékoli události skrze intuici a porozumění.

Čas neexistuje. Jako atomy, které kmitají, jsou v daný okamžik promítané do různých rovin reality. Ty existují souběžně a proto je atom zastoupen ve všech systémech najednou. Atom lze jistým způsobem přirovnat k mikrosekundě.

Každá duševní aktivita se stává realitou, za kterou neseme odpovědnost. Věříme-li v ďábla, vytvoříme si ho a ten získává od těch, kdo ho vytvořili, energii. Zlo je však omezeno, protože někteří lidé tuto myšlenku zla odmítají.

Myšlenka existovala dříve než mozek, proto se dítě naučí dříve přemýšlet než mluvit.

Naše současné vědomí se soustřeďuje na jeden bod, na jedno já, čímž se uzavírá zkušenostem v jiných rovinách vědomí, ve kterých převládají jiné části našeho já. Ty vytvářejí svoje reality.

Historie, jak ji vnímáme, představuje jednu úzkou řadu pravděpodobností, do které jsme ponořeni.

Evoluce, jak ji vnímáme dnes a jak je popsána, představuje pouze jednu možnou linii. Tu, jíž jsme součástí.

Existují další platné evoluční řady v jiných pravděpodobnostních systémech fyzické reality. Žádná evoluční řada není konečná. I když zmizí v naší, objeví se v jiné realitě.

Fyzický svět obsahuje mnoho systémů reality (pravděpodobností), v kterých jsou různé evoluční řady. Proto je nekonečné množství pravděpodobných existencí.

Říkat, že fyzický život není skutečný, znamená popřít, že reality je součástí všech jevů. Bůh existuje i ve fyzické realitě.

Dobro a zlo jsou součástí jednoho objektu.

Svoji skutečnost vytváříme svou duševní činností - myšlenkami a pocity.

Ty jsou buď :

- **zhmotněny**

- **nebo se některé realizují v jiných pravděpodobných systémech reality**

Člověk vždy realizuje takové události, které nejlépe fyzicky vyjadřují hluboké nefyzické poznání duše. Nedávaly by smysl v jiných systémech, kde platí jiné zásadní předpoklady, než jsou ty naše.

Skutečné pravdě a poznání pravé podstaty reality se nejvíce přiblížili **buddhisté**.

Vědomí v různých rovinách vnímá odlišné druhy událostí.

Všechno bytí naráz a donekonečna vytváří samo sebe. Všechno, co se děje, se děje najednou. Neexistuje žádný začátek a konec. Neexistuje žádný osud, který by předem omezoval svobodu a měnil danou strukturu. Existuje určitý řád, v jehož rámci máme svobodu tvořit.

Člověk sleduje svůj vnitřní rozvoj na výsledcích své fyzické práce. Fyzickými činy se snažíme co nejlépe vyjádřit svůj vlastní potenciál.

ROVINY VĚDOMÍ

Symboly vyjadřují pocity, které nelze nikdy vyjádřit slovy. Např. pocit radosti dokáže měnit samotné prostředí, proto jej vidíme jasněji a veseleji. Vědomí vytváří optimistické obrazy a zpětně prostředí zesiluje radost.

Když vědomí upadne do spánku, pracuje se symboly radosti. Potom ve spánku symboly upadají a zůstává jen pocit.

Symbody a obrazy se mění spolu s námi. Spojitost mezi nimi je otázkou intuice a asociace.

Jakmile porozumíme symbolům, nebudeme ztraceni.

Symbody si vytváříme sami a sami je můžeme i měnit.

Symbody jsou fyzické objekty, které existují v realitě určité frekvence.

Symbody se mění se stupněm rozvoje vědomí. Všechny symbody vycházejí z vnitřní reality a manipulujeme - li s nimi, pracujeme tak se svými vnitřními realitami.

Jakýkoli vnější pohyb, který uděláme, provádíme vlastně ve svém vnitřním prostředí.

Každý má své vysoce specifické symbody (např. tělo).

Symbody (fyzické objekty) vyjadřují vnitřní realitu. Jsou důležité částice naší psychiky. Měnící se symbody jsou známkou ocitnutí se na jiné rovině vědomí. Forma symbolů se mění spolu se stavem vědomí. Po zavření očí nám vystupují obrazy jako symbody našich myšlenek. Nemají logickou souvislost.

Symbody lze vnímat a interpretovat mnoha způsoby.

Po smrti pracuje vědomí se symbody, ale na vyšších rovinách již tomu není zapotřebí.

Jsme ve vývojovém stádiu orientovaném na symbody. Každý má své symbody, které se mohou během našeho života měnit.

Existuje jednota mezi symbody bdělého a snícího já, které vidíte ve spánku.

Duše využívá vědomí, aby mnoha symbody vyjádřila svoji vnitřní realitu.

Předměty jsou pouze symbody vnitřního růstu :

a) kolektivní - fyzické symbody, na kterých jsme se domluvili

b) individuální

Emoce jsou symbolem vnitřní reality nebo vnitřního přesvědčení.

Symbody si vytváříme sami a sami je můžeme i změnit. Je nutné si neustále připomínat, že fyzické prostředí je pouze symbol, ne stálý stav. Pokud připustíme, že naše fyzické prostředí je jediná skutečná realita, jsme v pasti. Není to vůbec skutečná realita.

Na jiných rovinách reality předměty nejsou hlavními symbody. Záleží na frekvenci.

Naše **nejbližší fyzické prostředí** symbolizuje naši vnitřní situaci.

Vnitřní drama je tedy to jediné a nejdůležitější. Příběh svého života si píšeme sami. Sami jsme svým autorem. Není tedy důvod k tomu, abychom se cítili lapeni osudem. Máme možnost změnit své prostředí.

Zkušenosti jsou výtvoři vědomí.

Nejčastější symbody jsou fyzické objekty. Jsou vztaženy pouze k fyzickému světu. V jiných dimenzích mizí. Banka symbolů je z minulých životů.

Ve snu jsme schopni zvuky, které neslyšíme (např. stromu, nevyslovené myšlenky) vizualizovat.

Alfa vlny jsou práh mezi fyzicky orientovanými částmi osobnosti a vnitřním já.

Fyzické smysly se objevují v rámci jiné reality jako živé a vitální objekty. My je ale tak nevnímáme.

Černé díry jsou prázdná místa bez symbolů. Nabízí přímé poznání. Představují prostor pro nové symbody. Jsou to koordinační body. Zde se elektromagnetická energie myšlenek a emocí vtahuje, potom jimi prostupuje a mizí z našeho systému, mnohokrát se zvětšuje a skrze miniaturní bílé díry se vrací zpět do našeho systému reality. Je to zdroj energie a neplatí zde zákon entropie. Pohyb atomů a molekul se zrychluje, jakmile se začnou přibližovat k těmto bodům, ale vzdálenost mezi nimi zůstává stejná. Bílé díry se nacházejí uvnitř černých.

Skrz ně proudí hmota mezi vesmíry (zachování energie). Přitahují mnoho energie z mnoha systémů. Je to obnovovač energie.

Alfa hladina je nádrž energie pro nás. Je propojena s nejhlubšími rovinami osobnosti. Do ní bychom měli vstupovat bez jakéhokoli cíle a záměru. Můžeme zde najít všechny informace, které potřebujeme. Když naše vědomí opustí tělo, alfa hladina jej udržuje v dobré kondici.

Roviny vědomí :

1. **normální vědomí** (ego je vnější část soustředěná na fyzickou realitu, je to bdělé vědomí)
2. **A - 1 vědomí** - můžeme vstupovat do těla druhého a léčit ho, můžeme vědomě manipulovat s hmotou, můžeme ji využít k zbavení se dočasných tělesných tlaků, můžeme v ní vyřešit problémy
3. **A - 2**
4. **A - 3** - informace o pohybu Země, historii planet, zvířat

Tyto roviny jsou dosažitelné v bdělém stavu. Zachováváme si kontakt s fyzickým prostředím.

5. **A - 4** - z ní vychází inspirace, vynálezy, nejdostupnější ve spánku, možné v ní poznat mnoho dimenzí

MUSÍME HLEDAT, ABYCHOM NAŠLI (vědomě nebo nevědomě).

Jednotlivé roviny se vzájemně prolínají.

Ostatní vědomí vnímají realitu jako složitou.

6. **A - 5** - nabízí dimenze, v kterých je možné se napojit na vědomí ostatních osobností

- není to rovina využívaná v transu
- dosahuje se jen zřídka
- zde komunikují osobnosti z různých dob
- je to jádro komunikace
- přináší velkou energii
- dosahujeme ji v hlubokém nebo náhlém spánku
- forma představ
- krásné nadpozemské prostředí
- přínosné zkušenosti
- nutno převádět na symboly

Na všech těchto rovinách je možná komunikace s minulostí a budoucností, záleží jen na cíli a záměru osobnosti. Tyto roviny, které jsou teoreticky vertikální, jsou ještě členěny horizontálně na množství jiných rovin. V těchto rovinách neexistuje čas ani smrt a my to vnímáme jako iluzi a fantazii.

Zasnění nebo inspirace jsou branou do těchto systémů.

Informace získané v některém z těchto stavů vědomí musí být následně interpretovány normálním bdělým vědomím, aby se uchovaly ve fyzické paměti.

Všechny jevy získané v těchto oblastech by měly být chápány jako neutrální a přirozené ve svém záměru (ne stresující).

Tachyomy = Meta částice - pohybují se rychleji než světlo. My je buďto a) nevnímáme

b) vnímáme je jako události, zážitky, sny, zkušenosti a halucinace

Kvazary jsou 10x rychlejší než světlo.

Naše vědomí se ve snech a mimotělesných stavech pohybuje rychleji než světlo.

Elektronický náboj je výrazem vědomí a jeho charakter je určován intenzitou myšlenek a emocí. Jakmile dosáhne určitého bodu, začne se projevovat fyzicky. Neviditelné elektronické náboje formují hmotu. Jsou základními stavebními jednotkami veškerého fyzického světa. To si však neuvědomujeme, vidíme jen výsledky.

Mozek automaticky proměňuje myšlenky a emoce do elektronických nábojů, které jsou následně využívány fyzickým organismem. Jsou to vlastně počáteční formy reality, semínka ukrývající život, určená pro prostředí objevující se ve fyzickém systému. Jsou příčinou iluzí, jež jsou nedílnou součástí všech systémů.

Každou myšlenkou vysíláme tvary a podoby, které se mohou stát platnou realitou pro ty, kdo žijí v systému reality, do kterého jej promítáme. Dokonce po vnitřním spojení s jakýmkoli tvorem, můžeme vidět svět z jeho perspektivy. Zůstává nám naše vědomí.

Darwinova teorie nemá žádnou platnost.

Veškeré vědomí existuje najednou, takže se nerozvíjí.

Záleží tedy na našem přístupu k obrazu, co chceme vidět a jakou část hry chceme pozorovat.

Vědomí je prvotní a vytváří formy, skrze které se potom projevuje.

Všechno bytí je simultánní.

Složitější fyzické formy (dinosauři) nejsou výsledkem rozvoje předešlých jednodušších. Všechny existují najednou. Pro složitější formy musí být jako předpoklad složitější organizace vědomí.

Existují struktury složené z částic rychlejších než světlo a některé dokonce i v našem prostoru. My je ale nevnímáme jako hmotu. Dokud se jejich rychlost dostatečně nezpomalí.

Myšlenky a pocity, které chceme materializovat, mají v sobě mechanismus, který je zařadí do správné oblasti elektromagnetického pole nezbytného pro jejich fyzický rozvoj.

Zvířata mají různé stupně vědomí jako my.

Člověk může část své energie poslat do zvířat (není to stěhování duší). Je možné vnitřní vibrační propojení mezi lidmi a zvířaty.

Dinosauři existují na jiném specifickém poli časoprostorových souřadnic.

Jakmile pochopíme, že to, co skutečně jsme, nekončí obrysem těla, ale pokračuje ven skrze fyzické prostředí, změní se náš smysl pro identitu, svobodu, moc a lásku.

Vnější svět je nedokonalým obrazem toho vnitřního. Lidé se rodí se snahou realizovat svůj vnitřní svět, i když si uvědomují, jak odlišný je od prostředí, v kterém žijí.

V každém jedinci se odehrává vnitřní psychické drama, které je promítáno ven.

Každé **fyzicky orientované já** se cítí osamoceně, když nezná svůj původ, cíl a smysl své vlastní existence. Proto lidé hledají odpověď ve vnějším prostředí.

Vnitřní já podporuje ego. Formuje pravdu do fyzicky orientovaných dat, se kterými ego dokáže pracovat.

Pravda je skryta v událostech, které mají na lidstvo největší vliv.

Zákon setrvačnosti je výsledkem omezeného soustředění. Platí jen v naší realitě, jinak neexistuje. Vše je v pohybu.

Myšlenky pro nás nic neznamenají, dokud je nepřijmeme za vlastní. Udělejme si z nich kamarády nebo nepřátele. Bojujme s nimi nebo milujme, ale využívejme je a

prožívejme. A to nejen intelektuálně, ale také emocionálně. Přijímáme pouze myšlenky a názory, které odpovídají našim životním cílům.

Pocit je naší součástí na rovině ega. Kdykoli odřízneme své pocity od svého já, ztrácíme svoji vitalitu. Musíme se pokusit vyjadřovat svoje pocity slova nebo jinak.

Nejsme naprogramováni. Nic se neděje proto, že se to musí stát. Žádným skutkem nijak neurčujeme svoji budoucnost.

Jací jsme? Odpověď najdeme ve svých myšlenkách a každodenních zkušenostech. Jakýkoli úspěch v životě, všechny naše schopnosti, jsou pokračováním událostí z minulých inkarnací. Patří nám právem. Podíváme-li se na své příbuzné a přátele, uvidíme, jací jsme.

Každý z nás interpretuje realitu svým způsobem a ten nás do jisté míry ovlivňuje stejně jako ostatní.

Pokud se důkladně soustředíme na svůj dosavadní život, vyvstanou na povrch všechny problémy. Není to snadné, ale zvládne to každý, kdo se zbaví nenávisti a tudíž se vyhne dalším konfliktům ve svých budoucích životech.

Každý z nás dokáže vystoupit z roviny reality, kterou zná a zase se do ni vrátit.

Naše paměť zahrnuje pouze zkušenosti získané našimi omezenými smysly.

Bdělé vědomí nepozná alternativní roviny. Skáče z jedné do druhé - zasnění, halucinace, asociace, myšlenkový pochod - jako náhlý příval energie. Po návratu tyto zkušenosti normální vědomí vymaže. Většinou se tak děje v období odpočinku. Vnitřní zkušenost je nekonečně složitá. Má v sobě již zažitá zkušenosti, které jsou zde živé. Všechny inkarnace jsou kompletně uchovány ve vnitřním paměťovém systému.

Naše zkušenost je složena nejen z minulých, ale i z budoucích událostí a alternativních existencí.

Vnímáme záblesky jiných realit. Naše myšlenky mají pro nezúčastněného pozorovatele tvar a podobu, kterou nejsme schopni zaznamenat.

Příběh svého života si píšeme sami, sami jsme svým vlastním autorem.

Lpíme na příběhu a životních okolnostech, ale právě to jsou záležitosti, které se zapomínají jako první a mají minimální psychologickou hodnotu

Trváme na přesných jménech, ale pro vnitřní já nemají žádný význam.

Nejdůležitější jsou emocionální zkušenosti.

Nejhorší je zapírat své pravé pocity a potlačovat přirozenou agresivitu, která se hromadí a promítá ven.

Pokusme se vyjadřovat své pocity slovy nebo jinak. Chápejme vztek jako způsob komunikace.

Nikdo se nemusí ospravedlňovat.

Nemusíme se modlit ani meditovat.

Nespravedlnost si vytváříme sami.

Neměli bychom začínat se sebeobjevováním, pokud doufáme, že lze fyzickou zkušenost zaměnit za tu vnitřní.

Měli bychom být nezávislí na konvencích a dogmatech, otevření novým myšlenkám, duchovně co nejpružnější.

Přijímejme život takový, jaký je.

Aktivně objevujme. Ne se stáhnout a už vůbec ne utéci.

Ve fyzickém životě vnímáme informace, které si důkladně vybíráme v souladu se svými názory na realitu a takovým způsobem formujeme i data.

Naše existence následuje naše očekávání. Pokud si myslíme, že nás nikdo nemá rád, pak nás budou lidé nenávidět. Pokud věříme v d'ábla, skutečně ho potkáme.

Rozvoj vědomí je přirozená vlastnost. Neexistuje žádný nátlak. Každá osobnost má plnou svobodu.

Budeme-li věřit ve zlo, budeme jej samozřejmě vnímat.

Vážme si svých předností.

Naše existence jsou v nás obsaženy, ale jdou svoji vlastní cestou.

Pokud si neuděláme čas na studium svých subjektivních stavů, pak si nemůžeme stěžovat, že na své otázky dostáváme pouze mylné odpovědi.

Po ostatních nemůžeme chtít, aby nám podávali důkazy o platnosti naší existence. Tak se jen ocitneme na prahu další propasti.